

OSTATNIE WIADOMOSCI

Prenumerata miesięczna
1.50 z odb. w Adm.
1.95 z oda. do domu

KRAKOWSKIE

10 gr.

Rok VII.

Kraków, Niedziela 25 lipca 1937 r.

Nr. 204

To był najemny zbir

który za judaszowe srebrniki dokonał zamachu?

Sledztwo w sprawie niedo-
szłego zamachu na pułk. Koca
zaczyna coraz szersze kręgi i
należy się spodziewać, że w
najbliższych dniach zostanie
zakończony. Wówczas ukaże
się oficjalny komunikat i poło-
ży kres wszelkim domysłom.

Z dotychczasowego docho-
dzenia wynika, że ostatnie
chwile przed zamachem ce-
chował niezwykle pośpiech.
Zamachowiec najprawdopodob-
niej przyjechał do Warszawy

tego samego wieczoru, w któ-
rym dokonano zamachu. W
stolicy prawie, że się nie za-
trzymywał, a tylko udał się
pociągiem do Świdra, gdzie
znalazł się już w dwie godziny
po przybyciu do Warszawy.

Jeśli by przypuszczenia te o-
kazały się słuszne, wówczas ja-
snym stałoby się, że wszystkie
przygotowania do zamachu,
jak i niezbędne obserwacje
musieli przeprowadzić wspólni
cy zbrodniarza.

Coraz bardziej ustala się
przekonanie, że zamachowiec
był zwykłym najemnym zbi-
rem, który miał dokonać zbrod-
ni za judaszowe srebrniki.

Sledztwo w sprawie osoby
zamachowca jest już prawie
całkowicie ukończony. Zdoła-
no już również niemal całkowi-
cie odtworzyć przebieg zama-
chu, o czym podawaliśmy zresz-
tą wczoraj. Obecnie władze sta-

rają się ustalić rolę, jaką odgry-
wali współnicy zamachowca i
jego inspiratorzy.

W związku z tym przesłucha-
no w Warszawie i na prowinc-
ji cały szereg osób, spośród
których osiem aresztowano. Po
czątkowo trzymano ich w od-
dzielnych celach aresztu śled-
czego na Daniłowiczowskiej
w Warszawie, a następnie prze-
wieziono ich do więzienia.

Na miejscu wybuchu

Na miejscu wybuchu w Świ-
drach Małych władze jeszcze
raz przesłuchały sąsiadów płk.
Koca, którzy znajdują się pod
wrażeniem zamachu i opowia-
dają ciekawe szczegóły, jakie
poprzedziły zbrodnię.

Prof. Dziadulewicz to eme-
ryt około 70 lat. Jest chory i
z trudem się wysławia. Infor-
macyj udzielił jego małżonka,
młodsza od niego o jakieś 10
lat.

W niedzielę około godziny
10 wieczorem oboje siedzieli
przy aparacie radiowym, gdy
nagle rozległo się gwałtowne
ujadanie psów. Pani Dziadule-
wiczowa wywabiona ujadaniem
psów wyszła na werandę. Ni-
kogo jednak nie dostrzegła.
Krzyknęła więc w stronę do-
mniemyanych łobuzów, zakłóca-
jących spokój nocy, aby poszli
sobie precz i hałasowali gdzie
indziej.

Psy uspokoiły się i przez
kilka chwil nic nie zakłócało
ciszy. Nagle rozległ się strasz-
ny huk i od bramy pułk. Koca
powiało zapachem prochu.

Tajemnicze strzały

Pani Dziadulewiczowa po-
raz drugi wybiegła na werandę

Zuchwały napad
rabunkowy

W Pforzheim (Badenia) do-
konano wczoraj niezwykle zu-
chwałego napadu rabunkowe-
go. Nie ujęci dotychczas ban-
dyci, napadli na postać jedną
go z dużych domów towaro-
wych i zabrali mu teczkę, za-
wierającą 15.000 mk. Ucieka-
jący bandyci kilkakrotnie strze-
lili, raniąc obrabowanego po-
słata.

Samolot zderzył się z jachtem

W Kanadzie w porcie Hali-
faks nastąpił niezwykle wypa-
dek zderzenia się samolotu z
jachtem.

W chwili, gdy jeden z wodno-
samolotów pasażerskich ślizgał
się przed statkiem po wodzie,
podpłynął nagle z boku prywat-

ny jacht. Pilotowi udało się
wprawdzie w ostatniej chwili
wzbąć w górę, ale nie dość wy-
soko i aparat uderzył o maszt.

W rezultacie jacht został u-
szkodzony, a hydroplan spadł
do wody. Katastrofa nie pocią-
gnęła za sobą ofiar w ludziach.

Podobne zeznanie złożył 17-
letni chłopak wiejski, Włady-
sław Galas.

Strzał słyszał również Anto-
ni Marchewka. Zdaje mu się,
że był to strzał oddany z re-
wolweru. Uzbroił wówczas Ga-
lasa w strzelbę i wróciwszy do
ogrodu strzelił na postrach.

Przed zamachem

Antoni Marchewka zeznaje,
że nocy poprzedzającej zamach
został wyrwany ze snu gwałto-
wnym ujadaniem psów. Wy-
szedł do ogrodu i ujrzał jak ktoś
krążył wokół parkanu posesji
pułk. Koca. Wówczas wystrze-
lił dwa razy na postrach.

Sledztwo zajmuje się obecnie
ustaleniem związku między ta-
jemniczymi strzałami w po-
sładości p. Mejry, a wybuchem.

Należy zaznaczyć, że przez po-
siadłość pana Mejry najłatwiej
dostać się na szosę, wiodącą do
Świdra.

Z tego można wysnuć wnio-
sek, że współnicy zamachowca
uciekli tą drogą i osłaniali so-
bie ucieczkę strzałami rewol-
werowymi. Po wybuchu zostali
spłoszeni przez okolicznych mie-
szkańców, którzy wybiegli ze
swych domów, i najkrótszą dró-
gą skicrowali się ku szosie.

Pasażerka zagraniczna wiele miej-
sca poświęca sprawie zamachu,
podając nawet nazwisko zama-
chowca i środowisko, z jakiego
pochodził. Władze sądowo-śled-
cze zaprzeczają jednak tym wie-
domościom, twierdząc, iż nie od-
powiadają one prawdzie.

Należy więc cierpliwie cze-
kać na zakończenie sledztwa,
które ustali wszystkie okolicz-
ności zamachu i odpowie na nie-
pokojące całą Polskę pytanie:
Kim był zamachowiec i czyje
judaszowe srebrniki popchnęły
go do niecznej zbrodni?

Dopóki brak tej najważniej-
szej odpowiedzi, nie wolno lek-
komyślnymi oskarżeniami zatru-
wać atmosfery społecznej, już
i tak bardzo zmęczonej. Prawda,
choćby najbardziej okrutna, bę-
dzie mniejszym złem, niż jadem
nienawiści przepojone kłam-
stwo.

Naftowy patriotyzm brazylijski
zakończył się na złudzeniach

RIO DE JANEIRO. Uwagę
całego świata zwróciła na sie-
bie akcja znanego pisarza bra-
zylijskiego Monteiro Lobato,
który oskarżając kompanię
północno-amerykańską o ce-
lowe działanie na szkodę Bra-
zylji, zaś rząd brazylijski o ka-
rygodne niedbalstwo — twier-
dził, że w stanie Alagoas znaj-
dują się bogate pokłady nafty
i wzywał naród brazylijski do
obrony jego słusznych, a zagro-
żonych przez ludzi złej woli,
interesów.

W sprawie tej ogłosił przed
kilkoma dniami minister rolni-
ctwa rządu federalnego p. Odil-
lon Braga obszerny sprawozda-
nie specjalnie dla zbadania tej
sprawy wyznaczonej komisji,
z którego wynika, że wpraw-
dzie badania tej komisji stwier-

dziły w szybie próbnego wier-
cenia obecność gazów, pokrew-
nych ropie i zwykle wskazują-
cych jej obecność, ale samej ro-
py nie wykryły.

Akcja, prowadzona, zapewne
w dobrej wierze przez p. Mon-
teiro Lobato, była bardzo na-
rękę towarzystwu „Companha
Petroleio Nacional”, której dyre-
ktor i założyciel niejaki p. Ed-
son Carvalho starał się w sen-
sie materialnym wykorzystać
„naftowy patriotyzm” brazylij-
ski i zdołał nawet dla o-
wey kampanii uzyskać wielkie
kapitały ludzi prywatnych i sub-
wencje rządu stanu Alagoas.

Miliony, włożone w prace o-
wey „Companha” zostały za-
grzebane w nieproduktywnych
wierceniach i naraziły tylko i-
mię uczciwego literata i łatwo-
wernego gubernatora stanu A-
lagoas p. Gosta Rego.

W ten sposób rozwiły się na
podstawie autorytatywnych ba-
dań celowo rozszerzane pogło-
ski o znalezieniu nafty w stanie
Alagoas.

FRYBURG. Policja szwajcarska za-
aresztowała dwóch studentów niemie-
ckiego fryburskiego, obywateli nie-
mieckich pod zarzutem szpiegostwa.
Dochodzenie w toku.

Krwawe manifestacje w Białogrodzie

BIAŁOGRÓD. Wieczorem ko-
ło cerkwi św. Sawy doszło do
nowych manifestacji. Wygłosze-
no do tłumy szereg przemówień,
występujących przeciwko kon-

kordatowi i rządowi.

Z chwilą nadejścia posiłków
żandarmerii doszło do starcia,
w toku którego kilka osób zo-
stało poranionych.

Porażka Roosevelta w Senacie

Projekt reformy sądownictwa pogrzebany

WASZYNGTON. Uchwała Se-
natu o odesłaniu projektu usta-
wy o reformie sądownictwa za-
padła 70 głosami przeciwko 20.
Plan reformy Sądu Najwyższe-
go uważany jest za pogrzebany.
Za odesłaniem do komisji gło-
sowało 63 demokratów, 16 re-
publikanów i 1 graniusz - labo-
rysta.

Porażka, jaką poniósł prezy-
dent Roosevelt w Senacie, nie
była poprzedzona żadnym gło-
sowaniem. Sen. Johnson zapy-
tał po prostu, w jaki sposób o-
desłanie projektu reformy są-
downictwa odbije się na spra-
wie Sądu Najwyższego.

Logan, który złożył projekt

ustawy, odpowiedział, że jeżeli
chodzi o Sąd Najwyższy, to
sprawa jest skończona.

Chwała Bogu — oświadczył
wówczas Johnson, wśród okla-
sków z trybun.

Członkowie komisji sądowej
zapewniają, iż w ciągu 10 dni
opracują nowy projekt ustawy,
dotyczący tylko sądów niż-
szych.

W ostatnich dniach za zgodą
prezydenta Roosevelta wice-
przewodniczący komisji sądo-
wej demokrata Darner usiło-
wał naprosto doprowadzić do
kompromisu i błagał ze łzami
w oczach o wyrównanie sprze-
czności poglądów.

Krzyk kolegi zwiastunem śmierci

W kopalni w Siemianowic-
ach wydarzył się tragiczny wy-
padek.

Na jednym z filarów w czasie
ładowania węgla bryła odpadła
ze stropu. W tym momencie je-
den z młodszych górników krzy-
knął, ostrzegając swego towa-

rzysza pracy Wincentego Kur-
ka. Ten ostatni odskoczył od
zagrożonego miejsca tak nie-
szczęśliwie, że upadł, doznając
złamania podstawy czaszki i po-
nosząc śmierć na miejscu.

Władze górnicze prowadzą
dochodzenie.

Sztandar Pana Prezydenta R. P.

dla I batalionu morskigo

Pan Prezydent R. P. nadał no-
wy sztandar I baonowi morsk-
mu, stacjonowanemu na polskim
wybrzeżu morskim.

Sztandar przedstawia z jednej

strony wizerunek Matki Boskiej
Swarzewskiej, po drugiej zaś
stronie opatrzony jest odznaka-
mi 4-ech krzyżów wojennych i go-
dłem Weyherowa i Pucka

Zgon prez. Jarosza

Wczoraj w godzinach rannych zmarł w Drohobyczu Rajmundo Jarosz, właściciel Truszczyńca, prezydent miasta Drohobycza, prezes Polskiego Związku Uzdrawisk. Zmarły pozostawił wielkie zasługi dla rozwoju zdrojownictwa polskiego.

Zmiany w Sądzie sow. eckim

MOSKWA. Agencja Tass donosi o mianowaniu komisarzy przemysłu żywnościowego i likojana, wiceprzewodniczącym rady komisarzy ludowych Związku Sowieckiego. Jurkin został mianowany komisarzem ludowym sowchozów zboża i hodowli bydła. Mikołaj Butin otrzymał stanowisko przewodniczącego rady komisarzy ludowych RSFSR.

Rozłam wśród komunistów

Z Litwy donoszą, że wśród tamtejszych komunistów nastąpił rozłam. Policja litewska zdobyła szereg materiałów, wskazujących na to, że komuniści litewscy podzielili się na trockistów i stałkowców. Pomiędzy obu grupami rozgorzała obecnie zawzięta walka.

Zakazany lot do Moskwy

WASZYNGTON. Departament handlu odmówił rzekomo lotnikowi Mattern swego zezwolenia na lot do Moskwy ponad Biegunem Północnym. W motywach tej decyzji zaznaczono, iż projekt lotu posiada raczej zabarwienie sensacyjne, nie przedstawiając większego znaczenia dla rozwoju lotnictwa.

Mattern zamierzał wystartować do Moskwy 10 sierpnia.

Tajna misja Gil Robblesa

RZYM. „Giornale d'Italia” w doniesieniu z Salamanki przynosi szczegóły rozmowy, którą gen. Franco odbył z byłym ministrem wojny Gil Robblesem i stwierdza, że według powszechnej opinii, panującej w kołach powstańców hiszpańskich, gen.

Franco powierzył mu tajną misję bronięcia interesu narodowej Hiszpanii w Londynie. Dziennik wyraża przekonanie, że Gil Robbles odegra bardzo poważną rolę przy odbudowie nowego państwa hiszpańskiego.

Rzeka zmieniła koryto przy pomocy 1.800 robotników

HAGA. Od pamiętnej powodzi spowodowanej wystąpieniem z brzegów rzeki Mozy w 1926 r. rząd holenderski nosił się z zamiarem zmiany koryta tej rzeki.

Ubiegłej zimy przystąpiono do robót, a obecnie Moza w pobliżu m. Balgoy, gdzie istniał zakręt została wyprostowana, co skróciło ją na tym odcinku o 5 kilometrów.

Dokonane prace wpłynęły

wydatnie na zmniejszenie bezrobocia, gdyż w robotach tych znalazło zatrudnienie 1.800 robotników. Uzyskano przytem setki hektarów żyznej ziemi.

Prace na odcinku m. Balgoy będą ukończone w 1938 r. Po zostanie tylko rozszerzenie koryta rzeki między miastami Mook i Grave. Całość planu regulacji rzeki będzie wykonana w przeciągu 10-ciu lat.

Nauczycielki na usługach przemysłowców

Przemycili klejnotów na sumę 13 milionów dolarów

Jak wielkie „powodzenie” może osiągnąć dobrze zorganizowana banda przemysłowców, pracująca bez przerwy kilka lat, można wywnioskować z pomysłu tej akcji policji nowojorskiej. Policji nowojorskiej udało się zlikwidować międzynarodową bandę przemysłowców, która w ciągu siedmiu lat przemyciła przez granicę klejnoty wartości 13 milionów dolarów.

W jaki sposób udało się jej przez tyle lat prowadzić tak ryzykowną grę, bez zwrócenia na siebie uwagi władz?

Oszałamiającą tę okolicznością była zawdzięczała doskonałej organizacji, dzięki której mogła

usunąć wszelkie podejrzenia. Herszt przemysłowców kierował wielkim sztabem współpracowników, rekrutujących się z wszelkich warstw społeczeństwa: nauczycielek, wychowawczyń, pokojówek.

Należy zaznaczyć, że działalność tych pracownic całkowicie zadawała herszta bandy. Podczas rewizji celnej zwróciły one uwagę urzędników na jakiś drobny przedmiot ze swego bagażu. Dzięki temu urzędnik widział w tych „wyrzutach sumienia” podstępny dowód jej uczciwości i porzucił zamiar przeprowadzenia dalszej rewizji w kufrze.

Każdego miesiąca przewożono

wielki transport klejnotów z Ameryki do Europy i z powrotem. Obecnie wyszło na jaw, że ośrodek bandy przemysłowców znajdował się w Paryżu, Londynie, Brukseli i Nowym Jorku.

Na trop bandy wpadło się zupełnie przypadkowo: urzędnik celny na „Normandie” odkrył w podwójnym wieku ręcznej walizki pewnej młodej eleganckiej kobiety znaczną ilość brylantów, które według wszelkiego praw-

dopodobieństwa były przemysłowe. Podejrzenie to wkrótce okazało się słuszne. Wartość przemycanych brylantów równała się sumie 285.000 dolarów.

Policja amerykańska przy pomocy władz francuskich wszczęła energiczne śledztwo, które zostało zakończone pomyślnym wynikiem: w krótkim czasie przywódcy bandy jak i wszyscy członkowie zostali osadzeni za kratkami.

Jubileusz króla armat

50 rocznica śmierci Alfreda Kruppa

14 bm. Niemcy, w szczególności Essen, obchodzą uroczystości 50-tą rocznicę śmierci Alfreda Kruppa, twórcy olbrzymich zakładów jego imienia w Essen.

Alfred Krupp urodził się 26 kwietnia 1812 r. w Essen jako syn skromnego i pracowitego rzemieślnika, który w roku 1810 założył odlewnię stali, zatrudniając czterech robotników. Zakład ojca Alfreda Kruppa osiągnął w krótkim czasie wielkie powodzenie dzięki sekretowi specjalnego sposobu topienia stali.

Alfred Krupp odziedziczył po

ojcu jego niewielki zakład i dzięki niezwykłym zdolnościom technicznym w połączeniu ze sprytem kupieckim doprowadził w krótkim czasie swoją stalownię do wielkiego rozkwitu.

Przekonawszy się, że jego dośkonale gatunki stali są bezkonkurencyjne, Alfred Krupp założył w r. 1847 fabrykę armat, która wkrótce stała się najslawniejszą w Europie. Z początku zatrudniał on tylko 100 robotników, po 25-ciu latach jego zakłady liczyły już 9.000 robotników, a większość państw świata zaopatrywała swoje armie w fabrykach Kruppa.

Triumf 60-letniego weterana na zawodach kolarskich w Sztokholmie

W wyścigu kolarskim na dystansie Gathemburg — Sztokholm, który miał na celu uświetnienie kariery najstarszego kolarza szwedzkiego, Henrika Morena, sześćdziesięcioletni weteran odniósł niebywały triumf. Pokrył on dystans, wynoszący 511 km. w ciągu 20 godzin 32

minut i przybył do mety tylko o 3 godziny później od właściwego rekordzisty, liczącego 35 lat. Moren jest z zawodu szklarzem i mieszka w Sztokholmie. Odniósł on wiele zwycięstw w wyścigach kolarskich i zdobył sławę jako najtęższy kolarz w raidach długodystansowych.

Bakuje dużych liter „S” we wszystkich drukarniach sowieckich

W wielu sowieckich dziennikach prowincjonalnych ostatnio zaczęto drukować imiona własne i nazwiska małą literą, przy czym wyjątków nie robi się nawet dla „najwyższych przedstawicieli władzy”. Pociągnięty do odpowiedzialności red. dziennika na Północnym Kaukazie, objaśnił, że w drukarni brakuje dużych liter „S”, wobec czego musi on używać w nazwiskach małej litery.

Inny dziennik „Droga Stali-

na” tłumaczy się tym, że zabrakło mu w kasztach cyfry „7”, więc zastąpiono ją przez duże „S”, której wobec tego zabrakło dla tekstu.

„Prawda” zgadza się z tym, że drukarnie prowincjonalne niedostatecznie są zaopatrzone w czcionki. Ale jednocześnie dziennik stawia pytanie: dlaczego jednak w drukarniach brakuje właśnie duże „S”, a nie innej litery?

Czarny biegacz Ameryki pobł fantastyczny rekord świata

Fantastyczny rekord świata, ustanowiony przed paroma dniami przez czarnego biegacza St. J., Woodruffa na dystansie 800 m. wynikiem 1:47,8 min., uzyskany został na zawodach panamerykańskich w Dallas (stan Texas) w nast. okolicznościach:

Woodruff zgóry zapowiedział, że zaatakuje rekord świata. Obok niego startowali — rekordzista tego dystansu — Elroy Robinson, nadto — Rose Bush i Bill Sayan.

Zaraz po starcie zawiązała się zacięta walka między wszystkimi zawodnikami. Na 300 mtr. cała czwórka biegła prawie razem. W tym momencie zerwał się Robinson, ale Woodruff odpowiedział na atak. W ostatniej rundzie na czoło wysunął się Woodruff, zwiększając tempo, które wytrzymał tylko Robinson, pozostali dwaj odpadli. Robinson raz jeszcze pró-

bował na ostatniej prostej wysunąć się na czoło, lecz — bezskutecznie. Na taśmie Woodruff zostawił za sobą Robinsona o 10 mtr.

Kupon
porady
prawnej

CZYTAJCIE
„WESOŁE WIADOMOŚCI”
CENA 10 G

NASZE DZIECI

— Czemu płaczesz moje dziecko?
— Bawimy się w podróż do bieguna, a ja mam być Eskimosem i wypić całą butelkę tranu.

Pełny sukces pracowników w firmie „Standard-Nobel”

Czternastodniowa akcja pracowników umysłowych i robotników w firmie Standard-Nobel została zakończona pełnym sukcesem. Umowa, kończąca zatarg, zawarta między dyrektorem firmy a Związkiem Pracowników Handlowych, Przemysłowych i Biurowych, zawiera szczegółowe warunki przejścia pracowników do firmy Vacuum Oil, która przejęła agendy Standard Nobla.

Pracownicy otrzymali w pierwszym rzędzie gwarancję dodatkowych odpraw (poza świadczeniami ustawowymi), których wysokość została określona na 2/3 jednorazowych poborów za każdy rok pracy.

Jak wiadomo, Standard Nobel początkowo proponował jedynie 1/3 miesięcznych poborów. Należy przytem zaznaczyć, że odprawy te otrzymują zarówno pracownicy umysłowi jak i robotnicy. Ponadto, pracownicy, którzy posiadają 10 lat pracy, uzyskali 6-cio miesięczne wypowiedzenia, zamiast 3-ch miesięcy. Wreszcie osoby na stanowiskach kierowniczych — 4 i pół miesięczne wypowiedzenia zamiast 3-ch.

Powyższe warunki dotyczą zarówno tych, którzy w związku z fuzją zostaną zredukowani, jak i tych, którzy przejdą do Vacuum Oil. W stosunku do tych ostatnich wypłata od-

praw nastąpi w momencie ewentualnego odejścia z firmy Vacuum Oil z tym jednak, że wysokość odprawy nie może być zmniejszona.

Solidarna akcja pracowników umysłowych i robotników przyniosła przede wszystkim sukces strajkującym. W stosunku do warunków umowy zbiorowej, zawartej ostatnio przez pracowników bankowych, stanowi ona równie znaczny postęp. Wyjątkowe korzyści, dzięki solidarnemu współdziałaniu z pracownikami umysłowymi, osiągnęli robotnicy, których odprawy zostały ustalone według poziomu pracowników umysłowych z reguły wyższego.

Wesoły kącik

Białe spodnie

Do restauracji wszedł mężczyzna w nieskazitelnie białych spodniach. Podszedł do wolnego stolika, odsunął krzesło, długo i starannie wycierał je chusteczką, po czym dopiero usiadł ostrożnie i tą samą chusteczką otarł spoczone czoło.

— Dzień dobry, panie Gold! — przysiadł się do stolika jakiś znajomy. — Wygląda pan na bardzo zmęczonego.

Pan Gold westchnął ciężko. — O jej, to ja jestem zmęczony!.. Ja się jeszcze nigdy tak źle nie czułem, jak ostatnio.

— Zdrowie nie dopisuje?

— Nie... Zdrowie w porządku.

— Tylko co pana tak męczy?

— Białe spodnie.

Pan Gold spojrzał ponuro na dolną część swego ubrania.

— Pan nie ma pojęcia, jak białe spodnie męczą. Człowiek żyje w ciągłym strachu. Ja się boję usiąść, ja się boję oprzeć, ja się boję położyć, żeby nie po plamić spodni. Byle co i już na białych spodniach jest plama.

— Więc po co pan nosi, jeżeli to pana męczy?

— Muszę... Zakochałem się w pewnej tancerce i ona tego wymaga. Powiedziała mi kategorycznie: „Elegancki mężczyzna nosi latem białe spodnie”.

Nie wie pan? Człowiek zakochany ulega kobiecie... Więc kupiłem sobie białe spodnie. I od tego momentu nie mam chwili spokoju. Pan sobie nawet nie wyobraża, jak ja się męczę!.. Przez te spodnie zupełnie zaniedbałem interes. Boję się wejść do własnego sklepu!

— Dlaczego?

— Bo ja handluję oliwą. Hurt — beczkami. A czy można w białych spodniach wliść w oliwę?

Nic w ogóle nie mogę zrobić! Tylko chodzę i pilnuję, żeby nie poplamić spodni...

Znajomy słuchał z zainteresowaniem wynurzeń pana Golda.

— A jak ta tancerka? — spytał. — Czy ocenia choć pańskie poświęcenie? Jest dla pana tak skawsza?

Pan Gold wzruszył ramionami.

— Nie wiem. Ostatnio wcale do niej nie chodzę.

— Jak to? Słyszałem przed chwilą, że jest pan zakochany?

— Miłość, miłością, a spodnie spodniami. Ja się boję do niej chodzić. Ona się strasznie smaruje, maluje, szminkuje... To nie jest kobieta do białych spodni! Pan u niej gdzieś usiadł w garderobie, pan się oprzeł o toaletkę i już ma pan farbę na spodniach... E! Co ja cierpię przez te portki, to przechodzi pojęcie.

Zale pana Golda przerwał pojawienie się kelnera.

— Czym mogę szanownemu panu służyć?

Pan Gold oblizał się.

— Zjadłbym coś pożywczego. Od rana nic w ustach nie miałem. Co macie świeżego?

— Może zraziki w pomidorowym sosie?

— W sosie?! — zachnął się pan Gold. Czy pan nie widzi, że ja noszę białe spodnie?! Tylko bez sosu! Jeszcze by tego brakowało, żeby mi sos kapnął na spodnie! Dai mi pan coś takiego, co nie plami.

Kelner bezradnie rozłożył ręce.

— Hm... Wszystko plami.

— Proszę pana.. Chyba tylko czy-

Terroryści ukraińscy hulają na Kresach

Pierwsze posiedzenie Sejmu podczas sesji nadzwyczajnej

Wczorajsze plenarne posiedzenie Sejmu trwało zaledwie 5 minut. Posiedzenie otworzył wiceprezydent Sejmu Podolski, który odczytał zarządzenie Prezydenta Rzplitej o zamknięciu nadzwyczajnej sesji „wawelskiej” oraz o otwarciu obecnej.

W pierwszym czytaniu odesłano do komisji prawniczej oraz do komisji rolnej rządowe projekty ustaw, po czym odczytano 4 interpelacje, przyjęte do laski marszałkowskiej.

Pos. Zyborski zgłosił interpelację w sprawie akcji terrorystycznej na terenie pow. podhajeckiego.

Interpelacja głosi, iż w ostatnich miesiącach w powiecie tym objawiła się agresywność ludności ukraińskiej wobec społeczeństwa polskiego, przy czym agresywność ta wzrasta z każdym dniem.

Widomym znakiem są zorganizowane akty terroru bojówek ukraińskich. w szczegól-

ności w tych miejscowościach gdzie ludność polska jest w mniejszości.

Interpelacja przytacza m. in. następujące charakterystyczne wypadki: zniszczenie godła państwa w szkole w Justynówce, w Murzylowie, zniszczenie portretów Marszałka Piłsudskiego i Prezydenta, chorągwi państwowej, zamordowanie w dniu 9 czerwca we wsi Stalniczy osadnika polskiego Jana Tomasika, ponieważ nie chciał

sprzedać swojej ziemi Ukraińcom.

Dnia 23 czerwca w Dryszczowie dokonano zamachu na komendanta posterunku policji, w Taurowie zamordowano komendanta Związku Strzeleckiego.

Podając te fakty do wiadomości prezesa Rady Ministrów i Ministra Spraw Wewnętrznych zapytuje interpellant co Rząd zamierza zrobić, celem zapewnienia na naszych ziemiach bezpieczeństwa życia i mienia ludności polskiej. Co zamierza uczynić, celem ukrócenia apetytów nieodpowiedzialnych kierowników polityki ukraińskiej, którzy traktują każdy akt wyrozumiałości Rządu jako objaw słabości, oraz jakich środków zamierza użyć Prezes Rady Ministrów celem zapewnienia na tych terenach konsekwentnej polityki narodowościowej.

Dalej zapytuje interpellant Prezesa Rady Ministrów czy znana mu jest odezwa do narodu ukraińskiego, podpisana m. in. przez ukraińską parlamentarną reprezentację, a brzmiąca jak następuje:

„Ukraiński narodził! Na twojej ziemi wróg. Zbrojne hordy Moskali, Lachów, Czechów i Rumunów hulają bezkarnie, rabując twoje skarby. To wszystko im jeszcze mało. Oni chcą wydrzeć tobie pradziadowską ziemię, chcą ciebie zrobić dziadem, na ukraińskiej ziemi chcą osiedlić mazurską hołotę.

Ukraiński narodził! Nie dawaj ziemi Mazurom. Stawaj w organizacji ryadyborców, za ukraińską ziemię, ukraiński rząd. Wiedz, że nie pomoże ci nikt, ani komuniści, gdyż oni są za Rosją Sowiecką, ani socjaliści, gdyż oni są za Rosją socjalistyczną. A ty stawaj za Ukrainą.

Sprawiedliwy ład na Ukrainie zaprowadzi tylko ukraińska narodowa rewolucja, wzmożni się ukraiński rząd. Gospodarzem na Ukrainie będzie wtedy ukraiński naród, kiedy twoi synowie staną w szeregach ukraińskiego wojska, pod państwowymi ukraińskimi sztandarami.

Pos. Zyborski zapytuje jakie konsekwencje zamierza wyciągnąć prezes Rady Ministrów wobec podpisanych pod tą odezwą organizacji, których podburzająca akcja na terenie Państwa Polskiego sprowadza w wyniku swoim wypadki wyżej przytoczone.

Ponadto wpłynęła interpelacja pos. Światopełk-Mirskiego w sprawie zwolnienia miast od nadmiernych ciężarów pożyczki Ullena. pos. Gottlieba w sprawie wypadków częstochowskich oraz pos. Brauna w sprawie szkolnictwa ukraińskiego.

Reforma rolna na G. Śląsku

Sejmowe komisje przystąpiły do pracy

Bezpośrednio po plenarnym posiedzeniu Sejmu odbyło się posiedzenie komisji rolnej.

Rozpatrzono dwa rządowe projekty ustaw: o rozciągnięciu na górnosłaską część województwa śląskiego przepisów o wykonaniu reformy rolnej i c

rozciągnięciu na górnosłaską część województwa śląskiego rozporządzenia Prezydenta Rzplitej o przejmowaniu na własność państwa gruntów za niektóre należności pieniężne.

Obszerniejsza dyskusja rozwinęła się jedynie przy pierwszym projekcie ustawy. Mówcy wskazywali na specjalne warunki rolne na G. Śląsku.

Podnoszono, iż drobni dzierżawcy byli gnębieni przez pruskie ustawy. Chłopi na skutek przesładowań pruskich utracili swoją ziemię, która przeszła w posiadanie wielkiej własności. Oheć należy im wyrównać tę krzywdę tym bardziej, że wyrzwalali walczyli o polskość.

Pos. Żeligowski podniósł, że należy w jak najszybszym zakresie wykonać reformę na G. Ślą-

sku, gdyż chłopi, biorąc udział w powstaniu, wierzyli, iż po przejściu G. Śląska w ręce polskie otrzymają z powrotem niegdys utraconą ojcowiznę.

Pos. Kopeć zgłosił rezolucję, która wzywa rząd do opracowania projektu ustawy o uwłaszczeniu drobnych dzierżawców, przy czym nadmiernie płacony czynsz przez długie lata, powinien być zaliczony na poczet ceny kupna.

Obie ustawy zostały przyjęte w brzmieniu rządowym z drobnymi poprawkami natury stylistycznej.

Na komisji prawniczej rozpatrzono rządowe projekty ustaw o zniesieniu fideikomisu ks. Pszczyzny oraz o języku urzędowym na terenie Sądu Okręgowego w Katowicach.

Zamach bombowy

ALEPPO (Syria). Wczoraj w nocy przy wejściu do domu, w którym nocny wybuchła bomba podłożona przez zamieszkiwał brat syryjskiego ministra spraw zagranicznych. Odłamki bomby poraniły kilkoro dzieci. Jak sądzą, zamach ten powstał na tle osobistym.

Jacht króla Karola

W czasie pobytu w Londynie król Karol rumuński kupił jacht „Nahlin”, który należał do lady Yules. Na pokładzie tego jachtu książę Windsoru odbył podróż ubiegłego lata na Morzu Adriatyckim. Jacht ten o pojemności 1500 ton, należy do największych tego rodzaju statków spuszczonych na wodę od czasu wojny światowej.

NOGI CI SIE POCA STOSUJ PROSZEK DINOL

RADIO

Sobota 24 lipca.

6.15 „Kiedy ranne”. 6.18 Gimnastyka. 6.38 Muzyka (płyty). 7.00 Dziennik poranny. 7.10 Muzyka (płyty). 8.00 Przerwa. 11.57 Sygnał czasu. 12.03 Dziennik południowy. 12.15 „Wykzystajmy doświadczenia polekowe” — pogadanka. 12.25 Orkiestra Wileńska. 13.00 Przerwa. 15.45 Wiadomości gospodarcze. 16.00 Teatr Wyobraźni dla dzieci. 16.30 Kapela Ludowa. 18.10 Program na jutro. 18.15 Wiązanki operetkowe (olyty). 18.50 Pogadanka aktualna. 19.05 „W rytmie raz, dwa, trzy.” — koncert. 19.40 Pogadanka aktualna. 19.50 Wiadomości sportowe. 20.00 Audycja dla Polaków za granicą. 20.4 Dziennik wieczorny. 20.55 Przegląd polskiej prasy. 21.05 Muzyka lekka i taneczna. 22.50 Ostatnie wiadomości.

WARSZAWA II (Mokotów). 13.00 Koncert rozrywkowy. 14.00 Pare informacji. 14.06 Wirtuozki polskie (płyty). 15.00 Życie kulturalne. 15.05 Zespół salonowy. 16.00 Przerwa. 22.00 Wiadomości sportowe. 22.05 Muzyka lekka. 23.00 Rozkożenie „etniska” — monolog. 23.15 Muzyka.

Czy jesteś członkiem L. O. P. P.

sta woda...

— To daj pan czystą wodę...

— jęknął pan Gold. I z miną męczennika zwrócił się do znajomego.

— Czy pan widzi, jak ja się morduję? Nawet jeść mi nie wolno.

Napoleon Sadek

Za 3 miesiące koniec wojny?

NOWY JORK. Ambasador hiszpański de Los Rios, reprezentujący rząd w Walencji, powracając do Stanów Zjednoczonych oświadczył dziennikarzom, iż zakończenia zatargu hiszpańskiego można oczekiwać za trzy miesiące, lub no upływie okresu dłuższego od roku.

Wszystko, zdaniem jego, będzie zależało od stanowiska rządu brytyjskiego. Jeżeli rządowi brytyjskiemu uda się doprowadzić do wycofania ochotników, wojna domowa może być zakończona w ciągu trzech miesięcy. Jeżeli plan brytyjski zakończy się niepowodzeniem, wojna będzie bardzo długo trwała.

Z hiszpańskiego frontu walki

MADRYT. Wczoraj późnym wieczorem baterie powstańcze zaczęły ostrzeliwać centrum miasta. Liczne pociski padły na ulice Alcala i Martin de Cubas.

Jeden z pocisków wybuchł w pobliżu tramwaju, zabijając 8 osób, a raniąc około 20-tu. Bombardowanie trwało pół godziny. Dokładna liczba ofiar nie jest jeszcze znana.

SALAMANKA. — Według brzmienia komunikatu oficjalnego wczoraj po południu woj-

ska powstańcze zajęły Priego Guadalaviar oraz inne ważne punkty na odcinku Albarracin. Operacje doprowadziły do zajęcia wioski Torres. Straty nieorzyjaciela są bardzo znaczne. Wieczorem odparto kontrataki skierowane na wioskę Rama Castilla.

Natarcie wojsk rządowych na odcinku madryckim skierowane na Cuesta de la Reina zostało odparte z wielkimi stratami dla atakujących.

Procesy przy drzwiach zamkniętych

cdslania ja zóczenie ostatnich czasów

Przed wydziałem karnym Sądu Okręgowego w Grudziądzu toczyły się dwa procesy przy drzwiach zamkniętych, które obrazują zdżiczenie obyczajów w dobie obecnej oraz zanik moralności u wykołejonych jednostek.

W pierwszej sprawie na ławie oskarżonych zasiadli ojciec i córka. Konstanty Chylmański i jego nieletnia córka, Marta. Akt oskarżenia zarzucał Chylmańskiemu, że utrzymywał kazirodcze stosunki z córką.

Sąd skazał wyrodnego ojca na półtora roku więzienia i pozbawienie praw obywatelskich na 10 lat, a Martę ukarał nano-

mnieniem, biorąc pod uwagę jej młody wiek i całokształt stosunków rodzinnych.

Po ogłoszeniu jawności i po odczytaniu wyroku, przewodniczący sądu, sędzia dr. Piskor, w ostrych słowach napiętnował czyn skazanego, podkreślając, że Konstanty Chylmański, będąc ojcem kilkorga dzieci, i znajdując się na utrzymaniu ciężko pracującej żony, postępował niegodnie jako człowiek i jako mężczyzna. oraz zgrzeszył nie tylko przeciw prawu państwowemu, ale nawet i Boskiemu.

Chylmański wyrok przyjął ze spokojem.

W drugiej sprawie na ławie oskarżonych zasiadli bracia: 17-letni Feliks i 22-letni Franciszek Bałewscy, oskarżeni o utrzymywanie stosunków kazirodczych z 10-letnią siostrzyczką. Również i w tej sprawie postępowanie dowodowe odbywało się przy drzwiach zamkniętych, tylko ogłoszenie wyroku było jawne.

Sąd skazał Feliksa Bałewskiego na rok więzienia, biorąc jednak pod uwagę jego młody wiek zawiesił mu karę na trzy lata. Starszego zaś Bałewskiego skazał na półtora roku bezwzględniego więzienia.

Juliusz Morawski

Musisz mnie kochać!...

Wzruszające dzieje miłości dziewczyny z ludu do arystokraty

Z tajemniczych powodów hrabia Tudziewicz musiał połączyć się z podobną bogatą Klarą Demską. Chciał jednak zostać jej mężem tylko z nazwy, co młodą małżonkę doprowadzało do silnego wzburzenia. Tudziewicz był bowiem zakochany w biednej dziewczynie, Hance Czernównie, która zdradę ukochanego wzięła mocno do serca i powzięła pewne plany. W tym celu zawarła przyjaźń z przyjacielem Tudziewicza, Antonim Notyńskim.

Do tych myśli skłoniła ją przypadkowo napotkana Sybila Gojek, podająca się za wróżkę.

Demscy opłatali hrabiego Tudziewicza dla podejrzanych celów, gdyż hrabia nie wiedział, że w Ameryce żyje jego ojciec, który uciekł z Polski przed wielu laty w dość niezwykłych warunkach. Jeden z braci Demskich — Tomasz, czuł w Ameryce nad starym hrabią, wmawiając w niego, że syn jego nie żyje.

Ale Dembski i jego siostra Klara oczekiwali skutków małżeństwa, ale... nie mogło ich być. Sprawa ta sprowadziła do Polski Tomasza.

Obydwaj bracia postanowili wymusić na Klarze współżycie z przyjacielem wróżki Gojekowej, panem Antonim.

Pewnej nocy Tudziewiczowi udało się dostać kompromitujące go dokumenty i spalić je. Udał się zaraz do Notyńskiego z prośbą, by ułatwił mu porozumienie z Hanką.

Hanka tego dnia tajemniczo zniknęła.

Kiedy Hanka ocknęła się, czuła że powieki ma jakby z ołowiu. W głowie jej szumiało, w ustach miała jakiś nieprzyjemny posmak.

Powoli, z trudem uprzytomniała sobie, co się z nią dzieje.

— Pewnie mi się coś śni — sformułowała pierwszą wyraźniejszą myśl. — Naokoło ciemno... To noc. Uniosła z wielkim wysiłkiem powieki i w jej oczu uderzył szary blask.

— To dzień? — zdziwiła się.

Udało jej się otworzyć oczy szerzej i spojrzenie jej padło na brudny, spękany, niski sufit. Przyglądała mu się ze zdumieniem.

— Co to jest? — zadała sobie pytanie.

Z ledwością poruszyła głowę, przesunęła się wzrokiem po nagich również brudnych ścianach, malowanych w jakieś potworne kwiatki czerwone i niebieskie. Spojrzenie jej ześlizgnęło się jeszcze niżej i zatrzymało się na niewielkim drewnianym stole, który kiedyś był pomalowany białą olejną farbą.

Coraz bardziej zdumiona przyjrzała się opartej o ścianę krzesłu na trzech nogach, stojącej również pod ścianą krótkiej ławie z heblowanych desek, pociemniałych od długiego używania, wreszcie jeszcze dwóm stołom, podobnym do pierwszego, i krzesłom. Pokój sprawiał wrażenie jakiejś ubikacji najbrudniejszej knajpy w małym miasteczku.

Mimo, że wszystkie członki ciążyły jej nieznośnie, że głowa opadała wtył, Hanka dźwignęła się. Spojrzała, że leży na brudnym połatany materacu. Najmniejszy jakiś ruch powodował chrzęst i skrzypienie zardzewiałej widocznie siatki tapczana pod materacem. Nie mogąc opanować obrzydzenia, jakie ją ogarnęło, zsunęła się z trudem i czepiając się obręcz najbliższego stołu usiadła na ławie.

— Gdzie ja jestem? Co to za pokój? Jak ja się tu znalazłam? — pytała samą siebie coraz bardziej zaniepokojona.

Małe, opatrzone kratą okno, było zasłonięte grubą szarą od brudu i popstrzoną przez muchy firanką.

Podniecona niepokojem już sprawniej poruszyła się i dotarła do okna. Odsunęła firankę i zobaczyła o dwa metry od okna mur z gołych cegieł, poczerniałych od wilgoci, gdzie niegdzie zachlapanych wapnem i smołą.

Zawróciła więc od okna i ruszyła ku drzwiom. Na deskach drzwi jakaś niezbyt wprawna w pisaniu ręka porobiła ohydne napisy i jeszcze bardziej ohydne nieudolne rysunki. Wśród tych „dzieł” plugawej fantazji widniały imiona i daty, niektóre wyskrobane czymś ostrym, inne wycięte szczyrkami, zaopatrzone dopiskami ołówkiem lub kredkami, dopiskami, które wywoływały na twarzy Hanka rumieńce wstydu i oburzenia.

Chwyciła za klamkę i usiłowała otworzyć drzwi. Ledwie jednak poruszyła kawałkiem zardzewiałego żelaza, wysunęło się ono z otworu. Hanka osadziła je z powrotem, drzwi jednak nie mogła otworzyć. Zapukała najpierw ręką, a później zaczęła coraz silniej uderzać żelazem w deski. Co pewien czas przerywała, nasłuchując, czy nie dobiegną jej uszu odgłosy kroków, albo głosów ludzkich. Naokoło jednak panowała cisza.

Jej mózg pracował coraz bardziej gorączkowo. Przypomniła sobie już wszystko: niepokój jej wzrósł.

— Gdzie moja torebka? Gdzie ten list Wita? — rozglądała się po pokoju.

Zmęczona próżnym dobijaniem się do drzwi, siadła na drewnianej ławie i starała siebie samą uspokoić jakimkolwiek wyjaśnieniem:

— Zrobiło mi się niedobrze, kiedy stanęłam przy samochodzie. Trzymałam w ręku list. Nie zdążyłam

Nowozamianowany przez Marsz. Czang-Kai-Szeka, dowódcą 29 armii pekińskiej i głównodowodzącym północnych wojsk chińskich, gen. Fengyuhsiang.

go przeczytać. Pociemniało mi w oczach, złapałam za rękę tego szofera... A potem?

Potem nie pamiętała nic więcej, ale...

— Może odwiózł mnie tu — wyjaśniała sobie, — a sam pobiegł do lekarza, przestraszony moim zemdleniem... Z czego jednak mogło mi się zrobić tak słabo. Nie wyspiam się? Ależ z takiego powodu nie zemdlalabym chyba. Może jestem zdenerwowana?... Od paru dni czułam się taka podniecona...

Usiłowała nie dopuścić do swej świadomości podejrzeń bardziej niemiłych.

W miarę jednak przedłużającego się oczekiwania na jakiś znak życia mieszkańca czy mieszkańców ohydnej izby, niepokój Hanka potęgował się. Nie próbowała się już uspakajać.

— To jakiś podstęp! — myślała. — Kto jest tego sprawcą?... Ten szofer był tylko narzędziem, wypełniał czyjeś polecenie. A wydać je mógł tylko jeden z Demskich, albo obydwaj razem. Po co? Gwałt?

To przypuszczenie przejęło ją lodowatym chłodem i od razu nasunęło dzielnej dziewczynie myśl o obronie do ostateczności. Jej spojrzenie zatrzymało się na kawałku żelaza, zardzewiałej części klamki. Jeden jej koniec był nieco zaostrożony, dopasowany do wydrążenia drugiej części z otworem do przecięcia gwoździa, który widocznie wypadł kiedyś. Zaciśnięła palce na tym niepozornym przedmiocie, który postanowiła użyć jako broni i zadawać nim ciosy choćby śmiertelne, jeśli ktoś ośmieli zbliżyć się do niej.

Próbowała jeszcze raz otworzyć drzwi, podważyć je żelazem, ale mimo starości, mimo, że nieco trzeszczały, trzymały zbyt silnie, by wątpliwość Hanka mogły je wysadzić z zawias.

Zmęczona próżnym wysiłkiem, jeszcze nieco odurzona, siadła znów na ławce.

Nie mogła jednak długo usiedzieć: zaczęła się przechadzać po izbie, omijając stoły i krzesła, zbadała kraty, które okazały się mocne i ani drgnęły, choć szarpała nimi z całych sił.

Odpoczywała trochę i znów majstrowała przy drzwiach badając, na co są zamknięte, czy nie uda się jednak otworzyć je. Wszystko napróżno.

Wróciła więc do okna, sprawdziła, że ramy okienne były przybite gwoździami do futryn i okno nie było przeznaczone do tego, by kiedykolwiek je otwierać. Weszła więc na parapet i próbowała pchnąć górną część, przesuując ręce pomiędzy kratami. To się udało.

Wsunawszy twarzyczkę, ile tylko zdołała, pomiędzy kraty, zaczęła wołać:

Proszę otworzyć! Zamknęli mnie tu! Proszę otworzyć! Czy jest tam kto?! Otworzyć! Otworzyć! — wołała jak mogła najgłośniej.

Nikt nie zjawił się jednak pod oknem, ani też nikt nie odpowiedział na coraz rozpaczliwsze jej wołania. Zachrypnięta i spocona weszła wreszcie, żeby nieco odpocząć. Nie orientowała się zupełnie, jak długo przebywa w zamknięciu: nie miała bowiem zegarka. Widziała jednak, że w izdebce stawało się coraz ciemniej.

Potęgujący się mrok nastrajał coraz gorzej nieżyczliwą dziewczynę. Rozglądała się po kątach, w których gęstniała ciemność. Wiedziała przecież, że jest zupełnie sama, że nikt się tam nie kryje, ale podniecona wyobraźnia posuwała jej majaki złoczyńców, czyhających na nią.

Wreszcie w izdebce zrobiło się tak ciemno, że nie widziała nic na krok przed sobą. Przytulona całym ciałem do zimnej ściany trwała w oczekiwaniu.

To oczekiwanie w ciszy i ciemnościach stało się zrazu nieznośne, potem męczące, wreszcie potworne aż do obłędu!

Naraz za drzwiami rozległy się kroki. Serce Hanka zaczęło się tłuc niespokojnie.

Dalszy ciąg jutro.

Nowela

Marzenie o szczęściu

Już się ściemniło, gdy Kasia i Joasia wracały do domu. Do starczyły do miasta towaru i te raz wolnym krokiem kierowały się w stronę rodzinnej wsi.

Ich droga wiodła przez dzielnicę willową, gdzie wznosiło się wiele wspaniałych nowowbudowanych domów. Z jednej z willi dobiegały śmiechy, śpiewy, muzyka. Obie młode dziewczęta wiejskie zatrzymały się przed żelazną bramą i przez kraty przyglądały się zabawie wytwornego towarzystwa.

— Jak wspaniale! Jest tu tak pięknie jak w bajce! — wykrzyknęła Joasia. — Marzę o tym, aby posiadać podobną willę. Kiedy będę mogła nazwać takie cudo swoją własnością!?

— O czym też mówisz, — roześmiała się Kasia. W jaki spo-

sób możesz dojść do posiadania podobnej willi.

Joasia nic nie odpowiedziała. W milczeniu szła obok Kasi. Jej młode serce było wypełnione niejasnymi życzeniami i barwnymi nadziejami. Przez pewien czas dziewczęta szły w milczeniu. W końcu odezwała się Joasia:

— Jak szczęśliwi muszą być ludzie mieszkający w takiej willi. My teraz musimy wracać do naszych ubogich smutnych chat gdzie co dzień musimy siedzieć pochylone nad robotą, aby pracować dla tych ludzi.

— Co ci się nagle stało, Joasiu? — zapytała zdumiona Kasia przyjaciółkę.

— Kasiu, czuję, że nie zawsze będę siedziała pochylona nad robotą. Jakiś głos wewnętrzny mówi mi, że jeszcze kie-

dyś będę mieszkała w podobnej willi.

**

To czego tak silnie pragnęła owej księżycowej nocy Joasia, spełniło się. Czasem marzenia dziewczęce stają się rzeczywistością. Pewnego dnia gdy wyjątkowo piękna dziewczyna do starczyła towaru do miasta, zwrócił na nią uwagę pewien stary niezwykle bogaty Anglik. Zagadnął Joasię i oboje po krótkim czasie doszli do porozumienia. Anglik zaznaczył, że jeszcze nigdy nie widział piękniejszej dziewczyny i oświadczył, że jest gotów spełnić wszystkie jej życzenia. I dziwnym zbiegiem okoliczności właśnie ta wspaniała willa, na którą ta dziewczyna owej księżycowej nocy tak tęsknie spoglądała, stała się jej własnością.

Obecnie piękna dziewczyna wiejska miała okazję sama uzuradować wesołe zabawy w swojej willi. Bez wahania opuściła narzeczonego, młodego tkacza Michała, przyjaciółkę Kasię i chatę rodzicielską.

Przez kilka lat Joasia korzystała ze wszystkich radości i przyjemności, jakie może ofiarować życie. Ale gdy pewnego wieczoru obrzuciła spojrzeniem wspaniały widok, rozciągający się z tarasu jej willi, przebiegło jej przez umysł, że istnieje inny wspanialszy świat niż ten tutaj w willi, u boku starego astmatycznego Anglika.

Nagle z szosy dobiegła ją pieśń. Były to dobrze jej znane dźwięki. Pieśń tę sama niegdyś śpiewała, nawet podczas owej księżycowej nocy, gdy wracała z Kasią do wsi.

Teraz, po raz pierwszy ogarnęła ją chęć, aby ujrzyć swoją małą wioskę, narzeczonego Michała, przyjaciółkę Kasię i chatkę o niskim dachu...

Następnego dnia, idąc za głosem serca, udała się do swej miejscowości rodzinnej. O zmierzchu dotarła do wsi. Dzwony na Anioł Pański przyjęły ją swą smutną melodią. Czuła się tutaj doskonale. Znała każdy pagórek, każdą chatę, każdą ulicę.

Ukradkiem zerknęła w stronę

jej chaty, w której przyszła na świat, w której wychowała się i w której mieszkali rodzice do śmierci. Przy tym małym okienku bardzo często siedziała, snując marzenia o szczęściu, bogactwie i wspaniałościach.

Obecnie marzenia te stały się rzeczywistością. Była otoczona bogactwem i wspaniałościami. A mimo to jak chętnie usłyszałaby ciepły głos Michała... i radosny śmiech Kasi. Jeszcze raz przeżyć te wszystkie miłe wspomnienia, które tańczyły ją z tą miejscowością...

Szybko zapadały ciemności. Księżyc skrył się za chmury. Serce Joasi było wypełnione bolesnym smutkiem.

Z chaty, w której niegdyś mieszkała, dobiegł ją wesoły śmiech. Joasia podeszła do okna i zadrżała do wnętrza. Bała się tam, śmiejąc się ze szczęścia, Michał i Kasia z małym chłopczykiem, z ich dzieckiem!

Joasia oparła się o drzwi i zaczęła rzewnie płakać...

Kalendarz dnia

24
LIPIEC

Sobota.
Matki Boskiej Mi-
łosierdzia, Kingi,
Królowej, Krystyny,
Słowiański: Kune-
gundy.
Słońca wsch.: 3.44,
zach. 19.40.
Księżycy wschód:
19.39, zach. 4.51.

HISTORIA PODAJE:

1633 Hetman Koniecpolski zwycięża
Tatarów pod Sasowym Rogiem
(n. Prutem).

1917 Słynna bitwa ułanów płk. Mo-
ścickiego pod Krehowcami.

PRZYSŁOWIA:

„Dobra wieść, kiedy niosą jeść”.

KTO NIE WIE, ŻE:

W Ameryce Półn. w stanie Michi-
gan, są następujące miejscowości o
polskiej nazwie, Gniezno, Kraków,
Pawłowski, Poland, Posen, Pulaski (2
osady), Połoskey (od Połocki), Sandu-
sky, Sobieski.

*mydłem Majdego
umyjesz każdego*

HUMOR CODZIENNY:

Wyjątek z listu... i w końcu proszę
cie moja żono: Przyslij mi swoje pan-
tofle. Potrzebne mi są właściwie nie
twoje pantofle, lecz moje pantofle,
ale gdybym ci napisał „moje pan-
tofle” to byś przeczytała „moje pan-
tofle” i zrozumiała, że idzie o twoje
pantofle i przysłałabyś mi twoje pan-
tofle. Dlatego pisze twoje pantofle,
abyś czytając „twoje pantofle” zrozu-
miała, że idzie o moje pantofle i wy-
słała mi moje pantofle”.

POMADKI DO UST SZACHA

Latający hotel

Największa i najbardziej popularna
na świecie fabryka samolotów, Dou-
glas Aircraft Company, której zakła-
dy znajdują się w Santa Monica w
Kalifornii, buduje obecnie pierwszy
latający hotel. Wzniesie się on po raz
pierwszy w powietrze w początkach
grudnia. Nowy typ samolotu podczas
dziesięciu lotów weźmie na pokład 40
pasażerów, a podczas nocnych 30,
przy tym wszyscy pasażerowie otrzy-
mają wygodne łóżka. Latający ten ho-
tel będzie posiadał czytelną zaopa-
trzoną w bufet i bar, palarnię, salę do
kart oraz toalety i garderobę.
Przebiega szybkość na godzinę te-
go hotelu, który zostanie zaopatrzo-
ny w cztery motory, będzie wyno-
siła około 300 kilometrów. Na pokład
weźmie on z sobą tak wielki zapas

benzyny i smarów, że będzie mógł
przelecieć 3200 kilometrów bez la-
dowania.

Pierwszy samolot tego typu będzie
kursował na linii Holandia — Indie
Holenderskie. Obecnie napłynęły dal-
sze zamówienia z Holandii jak i z in-
nych krajów i fabryka musi praco-
wać na trzy zmiany, aby móc na czas
dostarczyć samoloty.

Jeszcze ciekawsze są przygłowa-
nia, jakie czyni fabryka do lotów
transatlantycznych. Pracuje się obec-
nie nad potężnym samolotem strato-
sferycznym, który mógłby latać na
wysokości 10.000 kilometrów z prze-
biegiem szybkością 600 kilometrów na
godzinę. Kabiny byłyby hermetycznie
zamknięte.

Na małej wokandzie...

Między narzeczonymi
czyli: „Niewłaściwy pocałunek”

(A. E.) Panna Wandzia aż
pokraśniała z zadowolenia, gdy
w słuchawce telefonu zabrzmiał
głos jej narzeczonego.

— Czy to ty Wandeczko?

— Ja. A czy to Kazio?

— Sie wie. Akuratnie na ur-
lop przyjechałem, ale niedługo
już ze wszystkim będę wolny.

— To klawo!

— Już mi się cholernie cni
bez ciebie, Wandziu moja!

— A bo to można mężczyźnie
wierzyć? Zalewasz pewnie?

— Żeby mnie ciężki wyrok
spotkał, że nie zalewam. Insze
to może picują, ale ja nie taki.

— A ożenisz się ze mną?

— Jak tylko wojskowy mon-
dur zrucę. Jeszcze przed ślu-
bem perfony ci różne załodu-
ją, kwiatki także samo ładne ku-
pie, róże, konwulsje...

— A kapelusz z trajeramy?

— Kapelusz musowo. Bę-
dziesz w niem fasonu zadawać,
jak Marlena Wytrych!

— Kaziu...

— A co?

— Możebyś wdepnął? Aku-
ratnie nikogo w domu nie ma.

— Już się robi. Widzisz, Wan-
dziu, jak ci dobrze? Ja to mu-
sialem iść do wojska, a do cie-
bie wojsko same przychodzi.

— Przylaż prędzej, Kazik!

— Już walę, Wandziu, tylko
odwiesz telefon. Sierwus! Ca-
łuję cię w tubkę!

Widocznie panna Wandzia
przesłuchiwała się i wzięła „tub-
kę” telefoniczną za coś gorsze-
go, gdyż pan Kazio po przyby-
ciu do ukochanej, zastał drzwi
zamknięte.

Łomotał w nie dobrą godzinę.
Obrażona panienka nie myślała
jednak otwierać, natomiast zde-
nerwowani hałasem sąsiedzi
sprowadzili policjanta, który spi-
sał panu Kazimierzowi proto-
kół.

Wynikła z tego sprawa sądo-
wa. Panna Wandzia, która w
międzyczasie pogodziła się z na-
ręczonym, broniła go na roz-
prawie jak lew, jednak pan są-
dzia skazał hałaśliwego mło-
dzieńca na dwa dni aresztu.

W małej republice liliputów

Najciekawsze atrakcje światowej wystawy w Paryżu

Mała republika liliputów, któ-
ra na wystawie paryskiej nie
tylko rozbiła swe namioty, a wy-
budowała prawdziwe domy,
składa się z obywateli 9 róż-
nych krajów: 5 Włochów tworzy
tam przeważającą większość.
wielojęzyczną mniejszość sta-
nowią zaś 4 Niemcy, 4 Amery-
kanie, 4 Bułgarzy, 3 Polacy, 2
Czesi, jeden Austriak, jeden
Anglik i jeden Francuz.

Gdy wkroczyłem na teryto-
rium lilipuciej republiki i o-
świadczyłem, że chcę rozma-
wiać z burmistrzem małego mia-
steczka, zakomunikowano mi,
że burmistrz znajduje się na re-
wii mód. Podeszłem do domu,
który był tak wielki, że z okna
drugiego piętra mogłem zaglą-
dać do wewnątrz. Pośrodku ma-
łego pokoiku na podium stała
uroczą mała modelka, która z
całym wdziękiem swej płci pre-

zentowała zebranym małym pa-
nom i paniom suknie długości
50 centymetrów. Co kilka chwil
modelka zniknęła i ukazywała
się znów w innej sukni
z tablicą umieszczoną na ple-
cach, na której była wymieniona
cena sukni. Ujrzałem parę
małych pyżam, dolnej bieli-
zyny, sukien, kostiumów, płasz-
czy i futer. Odbierała się ona
w ten sam sposób co na rewi
mód wielkiej wytwórni krawiec-
kiej.

Organizator rewii - dyktator
mody w lilipucim świecie —
wyjaśnił mi tajemnicę rewii
mód. Lilipuci, mieszkający w
parku rozrywkiowym na terenie
wystawy, posiadają te same za-
dania, co my, normalnie zbudowa-
ni ludzie. Małe kobiety rów-
nież lubują się w pięknych suk-
niach. Z tego też względu zwró-
cił się do pewnej wielkiej pary-

skiej wytwórni, prosząc aby ur-
ządziła rewię mód. Przedsię-
biorstwo to bardzo chętnie zgo-
dziło się na tę propozycję, do-
wiedziawszy się jednak, że mu-
si prezentować suknie długości
50 i 75 centymetrów, znalazło
się w kłopotliwej sytuacji, po-
nieważ nie posiadało tak małych
modelki. Zupełnie przypad-
kowo właściciel przedsiębior-
stwa dowiedział się, że na po-
łudniu Francji mieszka pewna
kobieta wysokości 70 centyme-
trów, która zna się na modzie.
Udał się więc tam, zaangażował
ją w charakterze modelki i urzą-
dził rewię mód na terenie wy-
stawy.

W końcu udało mi się nawią-
zać rozmowę z patriarchą repu-
bliki lilipuciej. Burmistrz liczy
73 lata, posiada 86 centyme-
trów wzrostu i nigdy brzytwa
lub nożyk do golenia nie dot-

kneły jego twarzy. Jego broda
jest wspaniała i byłaby okaza-
ła nawet dla mężczyzny o nor-
malnym wzroście. Liliput zna
cały świat i rozmawia 11 języ-
kami. Nie daje się długo prosić
i udziela mi wywiadu.

— Najważniejsze, co mam pa-
nu do zakomunikowania — o-
świadczył — jest to, że 5 razy
byłem żonaty, 3 razy z kobieta-
mi, że tak powiem mojej rasy
i 2 razy z wielkimi kobietami, z
których jedna ofiarowała mi
syna, liczącego 162 centymetry
wzrostu. Mieszka on w Szkocji
i jest kierownikiem wielkiego
domu towarowego.

Byłem już przed laty wielką
atrakcją Paryża. Po wieży Eif-
la byłem największą atrakcją
paryskiej wystawy w roku
1900. Byłem wówczas młody i
pewna Amerykanka zakochała
się we mnie. Pobraliśmy się i
udałiśmy się do San Francisco,
tam założyłem elegancki lokal,
w którym przebywała najlep-
sza publiczność. W roku 1906
porzuciła mnie żona. Przedsię-
biorstwo szło bardzo marnie i
pewien bogaty Chińczyk zapro-
ponował, abym każdego wie-
czoru bił się w ringu z męż-
czyzną mego wzrostu. Byłem
słynnym bokserem. Może mi
pan wierzyć, że niejednokrot-
nie walczyłem z wysokimi męż-
czyznami, którzy lękali się cio-
su mojej pięści.

Pewnego wieczoru, gdy wal-
czyłem w ringu z pewnym Ma-
lajczykiem, wielkie trzęsienie
ziemi nawiedziło San Francis-
co. Gmach, w którym odbywa-
ły się zawody, legł w gruzach.
Nikt z 2000 tysięcy widzów nie
uszedł z życiem. Tylko ja i Ma-
lajczyk uniknęliśmy śmierci.
Zawdzięczaliśmy to chyba na-
szemu niskiemu wzrostowi. Zo-
staliśmy wciśnięci między dwa
wielkie mury. Gdybyśmy byli
dłużsi, zostalibyśmy niechybnie
zmażdżeni. Dopiero po dwóch
dniach znaleźli nas tam żołnie-
rze, którzy brali udział w ak-
cji ratunkowej.

10 najpiękniejszych kobiet świata

Polka znajduje się na dziewiątym miejscu

Wielkie paryskie salony mód
ułożyły listę 10 najelegant-
szych kobiet świata.

Pierwsze miejsce na tej liście
zajmuje księżna Windsoru.
Ubiera się ona z tak wyrafi-
nowanym smakiem, że bez-
sprzecznie może uchodzić za
„niekoronowaną królową mo-
dy damskiej”.

Paryscy krawcy zachwyca-
jąc się gustem księżnej Wind-
soru, mają do tego specjalne

powody. Przed swoim ślubem
bowiem zamówiła u nich nie
mniej niż 100 sukni i 40 kape-
luszy.

Na drugim miejscu znajduje
się młoda księżniczka Kaput-
thala, córka hinduskiego ma-
haradży. Młoda kobieta dopie-
ro od dwóch lat nosi szaty eu-
ropejskie i mimo to ubiera się
z wielką elegancją. Jej ulubio-
nymi kolorami są niebieski,
biały i czarny.

Trzecia na liście jest księż-
na Kentu. Pięknie się ubiera,
ale zdaniem krawców parys-
kich „nosi zbyt długie toale-
ty”.

Tłumaczenie snów

P. STORCZYK MARYLA. Otrzyma-
ła Pani upominek. Łzy będą, lecz szyb-
ko obeszna. Kazimierz myśli o Pa-
ni.

P. ZULEJKA 293. Znalazła by Pa-
ni odpowiedź na swój list, przegląd-
ając uważnie dział „Tłumaczenie
snów”.

„ENTUZJASTKA 5”. Szczęśliwa cy-
fra: 3. Może Pani grać na loterii. Ta-
lizman: pierścienie z aquamarina. Za-
lepione słowa przeczytałem: że Pani
nie wiedziała, iż jestem młody i t. d.
Ale cóż z tego za wniosek?

P. „WODOCIĄK”. Pochwalam Pań-
skie zamiary emigracyjne. Gdyby to
się Panu udało, byłby Pan szczęśli-
wy. Charakter pisma zdradza wytrwa-
łe dążenie do celu i systematyczność,
oraz rozsadek.

P. KRYSIA Z SOLCA. Praca za-
robkowa wyjdzie Pani na dobre. A
mąż tym będzie Pani wierniejszy, im
mniej będzie Pani o niego zazdroś-
na.

SG. N. B. Nr. 26. Opisany sen
przepowiada szczęście. Będą zaszczy-
ty lub pochwały. Pieniądże nadejdą.
Sny opisane w drugim Pańskim liście
wzróżą rozmowę z mężczyzną w
mundurze, zarobki jakieś, rozmowę o
polityce i szczęśliwą liczbę: 126. Pro-
szę wyszukać się blondyna średnie-
go wzrostu, który jest Panu niezycz-
liwy.

P. Ola Kasztelanka. Umrze w tym
roku ktoś z dalszych znajomych. U-
rzy Pani osobę na wysokim stanowi-
sku. Sen p. Nataszy wróży powodze-
nie w poczynaniach i spotkanie z bru-
netem.

P. Sikorska. Będzie zmiana mies-
zkań, termin na razie nie może ozna-
czyć. Sprzeczka domowa. Zwiększone
zarobki. Smutek chwilowy.

P. Hanka 5. Pozna Pani Karola. List
nadejdzie lub papier urzędowy. Spełni
się życzenie.

Salwator, Kraków. Będzie rozmowa
z mężczyzną w mundurze. Szatyn o-
wiedzi Panią. Zamiar urzędujawni-
cia. Ktoś z osób bliskich zachoruje
(niegroźnie).

P. „Em-Jot”. Zabawa będzie. Kło-
pot pieniężny. Rozmowa z Bronisła-
wem. Wzruszające spotkanie.

P. „Winia 5” (?). Młodzieniec w
mundurze jest Pani zwrócony. Będzie
Pani na jakimś zebraniu. Ktoś będzie
czytał! Pani wyrzuty. Szczęśliwa
cyfra: 6

Czwarte i piąte miejsce zaj-
mują żona milionera amerykań-
skiego, pani Harrison - Wil-
liams, oraz małżonka argentyń-
skiego multimilionera i właście-
ciela stajni wyścigowej, Marti-
neza de Hoz.

Szóste miejsce w tych szcze-
gólnych zawodach zajmuje
małżonka najbogatszego czło-
wieka na świecie, Agi Khana,
która, jak wiadomo, była przed
zamążpójściem zwykłą sprze-
dawczynią w cukierni w Gre-
noble.

Na ostatnich miejscach są:
holenderska baronowa Krieger
Amerykanka, pani Gilbert Mil-
ler, księżna Poniatowska, oraz
wiedenska, małżonka barona
Eugeniusza Rotschilda.

Tych 10 kobiet zresztą za-
sługuje na uznanie paryskich
krawców, ponieważ w ciągu ro-
ku 1936 wydały w stolicy
Francji na toalety nie mniej niż
500.000 dolarów.

W CZTERY OCZY

Intymne rozmowy lksa z Czytelnikami

Praca daje niezależność

P. I. M. pisze nam: „Mając lat 16,
wysłałam za mąż za wdowca, o 18 lat
ode mnie starszego i mającego syna,
będącego od naszego ślubu w rodzi-
ców nieboszczki żony mego męża. Co
miesiąc prócz bielizny, ubrania i ksią-
zek posyłam mu pieniądze. Niestety,
życie moje stało się od dnia ślubu pa-
smem udręk i cierpień moralnych.
Nie mogę pojąć charakteru mego męża.
Często się upija, awanturuje, po-
dejrzewa o zdradę. W pierwszym roku
naszego pożycia, gdy byłam w od-
miennym stanie, mąż zamykał mnie
w kuchni, gdzie nie było nawet na-
czym się położyć. Zabrał mi nawet
ścieraczkę, którą sobie podłożyłam
pod głowę na stole. Bił mnie, by mu
ugotować zupy, której nie jadł, a by-
ła wtedy godzina trzecia nad ranem.
Oczywiście, gotowałam, choć prócz
leż, nie widziałam.

Przeżyłam do dziś z mężem 9 lat.
Czterokrotne porody i tyleż poro-
nień okropnie mnie wyczerpało. Sta-
le byłam obarczona dziećmi i choro-
bami. Moja choroba nigdy męża nie
kosztowała, bo wtedy bywałam u
matki, która wszystko sama załatwia-
ła.

Podczas rozwiązania mąż też mi ro-
bił awanturę i wcale do mnie nie
przychodził, nie dowiadując się o
zdrowiu mojej ani dziecka. Dwoje
dzieci mi umarło. Zostały dwie dzie-
wczynki, które widzą postępowanie
ojca i wyklęzione drżą razem ze mną.
Mąż mój znalazł sobie kawiarnię, któ-
rą utrzymuje stara metresa, była ko-
chanką jakiegoś starego dziada, któ-
ry miał cegielnię. Przebywa tam sta-
le od g. 5 pp. do północy.

Gdy zapyta, dlaczego my same

musimy wciąż pokutować w domu,
odpowiada: „Ty nie jesteś warta ja-
w... pocałować. Nie podoba ci się, to
zabieraj dzieci i idź sobie ode mnie.
Twoje posagu nie przepijam. Ty mi
załujesz picia, a ja ci szubienicy nie
załuję. „Gdy dwa tygodnie leżałam w
szpitalu, mąż mnie ani razu nie od-
wiedził. Natomiast wyjeżdżając na
zjazd, zabrał ze sobą siostrę służb
właścicielki kawiarni. Ileż razy mu-
siałam nocować u znajomych albo w
nocy zabierać dzieci i iść do rodzi-
ców, sponiewierana.

Nie mam nikogo, kto by się za mną
ujął. Co robić, by życie było dla
mnie nie tylko cierniami usłane? Prze-
cież nie jestem stara. Ale już tyle
przeżyłam i przecierpiałam męki i
ból serca... Inaczej sobie życie przed-
stawiałam, a tak mi strasznie doku-
czyło, że gdyby nie moje maleństwo,
z przyjemnością wolałabym zginąć,
aniżeli być na łasce męża i mieć każ-
dy kawałek chleba przekleństw, dlate-
go, że on na niego pracuje.

A czyż moja praca domowa, której
jestem oddana oddawna, nie jest nic
wartą? Jak mam postępować, by ży-
cie moje się zmieniło?”

★

Wydała mi się, że dobrze by było,
by Pani znalazła sobie jaką pracę za-
robkową. Domowa praca Pani nie-
wątpliwie jest wiele warta, ale jest
uważana przez mężów za coś natural-
nego i niezbędnego. Praca samodziel-
na dałaby Pani niezależność mate-
rialną, a stąd i duchową. Wydała mi
się, że to wzbudziło większy sza-
cunek ze strony Pani. Niech Pani
spróbuje tego sposobu.

Potworny morderca inżyniera

skazany na dożywotnie więzienie

Przed Sądem Okręgowym w Katowicach odbył się proces Edwarda Kopfa, b. technika elektrowni spółki „Giesche” w Janowie, oskarżonego o to, że 29 stycznia b. r., zamordował wystrzałami z rewolweru i szeregiem uderzeń tępego narzędzia swego przełożonego dyrektora elektrowni s. p. inż. Michała Skrzywanę, a następnie zabrał swej ofierze 980 zł w gotówce, zegarek i inne przedmioty.

Ponadto Kopf oskarżony jest

o fałszywe oskarżenie przed sądem śledczym i prokuratorem mechanika tej elektrowni Władysława Gajdara o rzekomy współudział w zbrodni.

Motywy zbrodni miały być rzekome szkany, jakich miał doznać Kopf ze strony swego zwierzchnika. Rozprawie przewodniczył wiceprezes Sądu Okręgowego dr. Stodolak. Oskarżał podprokurator Horodecki, bronił adwokat Wilhelm Hofmökler - Ostrowski z Warszawy. Imieniem wdowy i dzieci po zamordowanym powództwo cywilne za krzywdy moralne wnosili adwokat Zbiżewski z Katowic.

Na rozprawę wezwano 10 świadków w tym dwóch lekarzy, jako biegłych. Po załatwieniu formalności trybunał rozpoczął przesłuchiwanie oskarżonego, który w zasadzie przyznaje się do zbrodni, odpiarając zarzut morderstwa rabunkowego. Na pytanie trybunału oskarżony daje miejscami odpowiedzi nieodrzeczne.

Po całodzienniej rozprawie sąd ogłosił wyrok, na mocy którego oskarżony Kopf został skazany na karę dożywotniego więzienia oraz utratę praw publicznych i obywatelskich na zawsze.

Dla wdowy po s. p. Skrzywane sąd przysądził powództwo cywilne za krzywdy moralne w wysokości symbolicznej złoówki.

Sąd zmienił kwalifikację, odstępając od tezy morderstwa rabunkowego.

Turysta runął w przepaść

Obywatel (czechosłowacki ofiarą Tatr

W czwartek około godz. 10 tu ryci zdrażający przez Rysy na słowacką stronę zawiadomili ze schroniska na Bagu po słowackiej stronie Tatrzzańskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe w Zakopanem, że w drodze przez Rysy zauważyli około godz. 8-e rano zsuwającego się zleblem tu rystę, który runął w przepaść.

Wysłane bezwzględnie pogotowie pod kierunkiem p. Onpenheima dołario do miejsca katastrofy i stwierdziło, że ofiarą Tatr padł obywatel czechosłowacki dr. Otokar Vitak, lat 50, probatur z Prażaw. Turv-

sta, schodząc z Rysów do Czarnego Stawu nad Morskim Okiem zboczył z właściwej ścieżki i próbował zejść zaslanym śniegiem zleblem, który już niejednokrotnie spowodował katastrofy. Tu prawdopodobnie dr. Vitak poślizgnął się na śniegu i po zjechaniu około 350 m. runął w przepaść, zabijając się na miejscu.

Tatrzzańskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe zniosło zwłoki do Morskiego Oka, skąd zostały one przewiezione do Zakopanego.

Czytajcie
Życie
kobiece
Cena 20 gr.

Zabił dozorcę majątku

przyłpany na kradzieży złodziej

Dozorca majątku Lochocin w powiecie lipnowskim wyszedł w pole dla koni. Ciężko poranionego tępymi narzędziami. Odwieziony do szpitala w kilka godzin potem zmarł.

Jak ustaliło dochodzenie, za-

bił go niejaki Ignacy Karpiński znany w okolicy złodziej z pół. Dozorca Kazimierz Terebiński chwycił go na kradzieży. Karpiński napadł go i zabił kamieniem.

Zabójcę aresztowano.

Oszukali Lipca w lipcu

i to w dodatku na żniwach

Znany kupiec zbożowy Stefan Lipiec, zamieszkały w Grochowie pod Warszawą, dowiedział się od pośrednika Izidora Apfelbauma, że właściciel majątku ziemskiego w powiecie błońskim, Przełęcz-Witanowski, wydaje za żonę córkę i poszukuje pieniędzy. Pragnie on sprzedać zboże, częściowo już zżęte, częściowo na pniu bardzo tanio, byle zaraz pieniądze wpłynęły.

Lipiec zgodził się nabyć zboża i w tym celu udał się z pośrednikiem do jednej z cukierni na placu Teatralnym, gdzie nastąpiło spotkanie z ziemianinem. Targu dobiło bardzo prędko. Przełęcz-Witanowski sprzedał 500 ton żyta po 17 zł. i pszenicy

200 ton po 22 zł. za centnar. Wpłacił zadatku 2000 złotych i 200 zł. prowizji dla pośrednika. Tyleż otrzymał Apfelbaum od sprzedawcy.

Następnego dnia Lipiec, jak się umówił z ziemianinem, pojechał do jego majątku dla obejrzenia zboża i ukończenia transakcji. Niestety, majątek, który miał stanowić własność Przełęcz-Witanowskiego, należy do kogo innego, właściciel jego o-

żadnej transakcji nie wie i nazwisko Przełęcz Witanowskiego jest nieznane w powiecie.

Oszukany kupiec przyjechał do Warszawy i zameldował o oszustwie policji. Apfelbauma aresztowano. Ale twierdzi on, że nie zna owego rzekomego ziemianina, wiedział, że to jest oszustwo, bo chciał zarobić i przyjmuje na siebie wszelką winę. Apfelbauma osadzono w więzieniu.

Pożar w obozie Cyganów

strawił mienie i skarb wójta Iwana

Pod Krośniewicami rozłożył się obóz tabor cygański, na-

leżący do wójta Iwana Charłaza. W namiocie wodza znajdowała się cygańska kasa pancerowa w postaci pierzyny, w której ulokowane były pieniądze w banknotach, w sumie 2000 złotych i walizeczka z papierami wartościowymi na sumę kilku tysięcy złotych.

Wskutek zaproszenia ognia nowszał w taborze pożar, który został wprawdzie ugaszony, ale tabor wodza z wyżej wymienionym skarbem spłonął doszczętnie.

Straty, o których się nie mówi

Pewien amerykański statystyk opublikował niedawno niezwykle ciekawe dane, z których wynika, jak wielkie straty ponosi się na całym świecie przez zużywanie niektórych przedmiotów.

Miedzy innymi zostało ustalone, że straty stali w kolejnictwie są bardzo wielkie. Wskutek toczenia się kół wagonowych po szynach, traci się rocznie na całym świecie 250.000 ton.

Potężne też są te straty ponoszone przez zużywanie podeszew obuwia podczas chodzenia. Statystyka podaje, że skórę potrzebną do zastąpienia startych w ciągu roku podeszew musiałoby załadować na osiem wielkich statków oceanicznych. Na całym świecie bowiem obkurwie nosi osiemset milionów ludzi. Przeciętnie każdy człowiek w ciągu roku ściera pół kilo skóry potrzebnej na podeszwy.

Największe straty wskutek ścierania powodują auta, które ścieraia na drobny pył nawierzchnie jezdni.

TRUPY POD KOŁAMI POCIAGÓW. Na torze kolejowym pod Modlinerze zmasakrowana zwłoki mężczyzny. Dochodzenie ustaliło, że był to J. Adamowski z Warszawy (Wiktoria 11). Ciało jego zostało rozrzucone w strzępach na przestrzeni kilkudziesięciu metrów.

Takie samo samobójstwo popełniła mieszkanka Warszawy Eleonora Parulowska pod Rembowem. Przyczyną samobójstwa w obu wypadkach nie zostały przez policję stwierdzone.

Pełna tabela loterii

4-ty dzień ciągnięcia 2-aj klasy 39-3j Lot. Państw.

I i II ciągnięcie

GŁÓWNE WYGRANE

1 stala dzienna wygrana zł 5.000 na nr-y:

30407.

Zi. 10.000 na nr-y: 37558 39481

Zi. 2.000 na nr-y: 139611

Zi. 1.000 na nr-y: 81773 96356 113839 124605

Zi. 500 na nr-y: 16693 89373 158758

Zi. 400 na nr-y: 10215 90444 52444 80240

26112 89053 96118 97121 135766 137425 160356

169581 170534

Zi. 250 na nr-y: 3697 18925 29267 40088 46868

84568 12454 45706 53111 81041 84055 113007 113937

114643 116219 116809 127433 146912 173981 180324

191003

893328

Zi. 200 na nr-y: 4721 8925 18519 18609 25556

84568 12454 45706 53111 81041 84055 113007 113937

114643 116219 116809 127433 146912 173981 180324

191003

893328

Zi. 200 na nr-y: 4721 8925 18519 18609 25556

84568 12454 45706 53111 81041 84055 113007 113937

114643 116219 116809 127433 146912 173981 180324

191003

893328

Zi. 200 na nr-y: 4721 8925 18519 18609 25556

84568 12454 45706 53111 81041 84055 113007 113937

114643 116219 116809 127433 146912 173981 180324

191003

893328

Zi. 200 na nr-y: 4721 8925 18519 18609 25556

84568 12454 45706 53111 81041 84055 113007 113937

114643 116219 116809 127433 146912 173981 180324

191003

893328

Zi. 200 na nr-y: 4721 8925 18519 18609 25556

84568 12454 45706 53111 81041 84055 113007 113937

114643 116219 116809 127433 146912 173981 180324

191003

893328

Zi. 200 na nr-y: 4721 8925 18519 18609 25556

84568 12454 45706 53111 81041 84055 113007 113937

114643 116219 116809 127433 146912 173981 180324

191003

893328

Zi. 200 na nr-y: 4721 8925 18519 18609 25556

84568 12454 45706 53111 81041 84055 113007 113937

114643 116219 116809 127433 146912 173981 180324

191003

893328

Wygrane po 50 zł

1 71 273 426 682 853 1033 1097 505

872 2032 211 3285 759 853 4355 713 81

5116 187 984 227 59 90 601 838 7192

313 578 8088 91 4 379 528 9211 350

457 576 629 91 9

10042 77 215 447 601 870 11202 950

12263 80 528 787 955 13502 54 690 721

14141 321 528 647 757 818 922 15199 314

436 38 15134 42 683 750 17287 650 18462

925

20372 20308 937 21053 330 798 874 999

22014 240 613 737 23574 798 962 24004

932 27037 227 94 440 27442 28342

503 51 29011 267 831

30459 95 31131 366 873 32099 770 864

33417 858 34542 720 36174 683 37552 558

39011 866 39425 853

40070 82 295 404 567 644 41309 715 94

42404 43059 429 537 44457 540 653 954

45578 45175 399 423 852 47092 905 48100

71 371 6 425 683 811 95 901 49813

50066 223 644 775 51603 894 52745 883

53218 335 432 752 930 54748 55564 774

56137 514 615 863 934 57037 177 820

58286 93 477 677 830 900 59446 63

60162 724 600 61018 285 554 523 62030

228 413 502 63319 683 64100 373 83 577

680 777 62223 325 425 938 60 74 66419

676 68083 112 21 289 919 69731

70273 387 436 657 71039 51 225 72192

281 73407 577 842 84 74112 67 205 842

76103 306 584 700 861 77079 200 459 73

520 79115 792

80774 862 988 81382 553 82085 232 500

87027 25 592 706 81 31 8162 85697 942

87053 141 476 655 88082 194 596 89011 403

719

90769 91226 513 657 701 934 92161 639

750 95 92868 94105 358 452 71 95330 661

828 96846 79 97725 32 98823 976 99124 444

939 740

100675 762 815 101737 869 952 102109

70 471 538 837 57 964 103438 602 951 84

104035 105157 683 106220 343 541 100 756

104754 108447 801 42 109426 545 697

110070 511 34 764 823 33 91 111009 80

613 112255 524 115464 627

114050 115224 472 625 851 116531 716

117813 118508 119257 457 616 952

120207 571 85 121002 370 640 122597

123834 124010 29 272 458 12568 126062

328 435 558 690 793 869 127315 432 612

565 128723 129122 393 41 549 740 318

130230 131112 387 769 132210 17 565

134002 100 60 348 90 99 135757 135380 557

92 93 137356 758 883 138458 632 909

139039 905

140202 308 761 141058 142429 821

143005 329 750 835 144555 145942 145834

147793 822 148523 732 149035 502 605 781

997

150174 432 635 776 151744 162110 572

153263 752 154045 155053 213 591 167693

815 157047 158457 535 843 169394 442 938

180174 452 839 774 181744 182110 572 182600

752 181046 182033 213 581 186793 815 187047

188187 533 845 189394 462 938

170181 278 171522 172433 629 173627 701

174035 480 508 175317 634 176125 645 177339

178128 535 179374 605

180055 724 181151 746 70 182210 861

183571 803 184791 185053 234 518 186091

187345 495 595 617 992 188180 189032 243

83 677 955

170022 585 191003 426 623 826 925 177715 821

TADEUSZ RYS

DZIEŃ ZAPŁATY

WSTRZĄSAJĄCA POWIEŚĆ O BOHATERSTWIE,
MIŁOŚCI I POŚWIĘCENIU

Prokurator zaproponował Tani, by podpisała oświadczenie, że wyrzeka się partii a poza tym, że wyda w ręce władz wszystkich buntowuszczyków. Tania odmówiła. Wówczas prokurator, stary rozpustnik widząc, iż ma przed sobą ładną kobietę, zaproponował jej, by przyszła do niego do domu. Tania, widząc, że rozmowa dalsza z nim jest bezcelowa, i obawiając się, by jej nie zatrzymał, przyrzekła, że do niego przyjdzie. Gdy wróciła do domu, opowiedziała o wszystkim Larynej, która zapytała ją stanowczym głosem, co zamierza teraz uczynić.

Tania spoglądała na Larynę szeroko rozwartymi oczyma.

Nie rozumiała sensu jej słów. Co oznaczają słowa, że powinna zdecydować się? Jak można się decydować w podobnych wypadkach?

To tak samo, jak gdyby ktoś ją zapytał, czy gotowa jest umrzeć. Każdy rozsądny człowiek odpowie, że nie.

— Boże, jak mogę się zdecydować w takim wypadku, na taką rzecz?

Laryna spogląda na nią badawczo i odpowiada:

— Nie zawsze są takie rzeczy straszne...

— Nie rozumiem twoich słów.

— Zdaje się, że jasno wypowiadałam się.

— Jesteś zatem... Uważasz zatem...

— Tak — odrzekła stanowczym głosem Laryna.

Tania spogląda na nią zdumiona. Nie liczyła, że Laryna jej tak powie. Co to oznacza? Czy chce ją może wypróbować? Czy ta kobieta, o kryształowym charakterze i najczystszych zasadach mogła naprawdę tak pomyśleć?

— Ty tak mówisz? — zdziwiła się Tania.

— Dziwi to ciebie co? Rozumiem — uśmiecha się Laryna — ale powiadam to szczerze i uczciwie.

— Nie rozumiem...

— Wysłuchaj mnie tylko spokojnie i poważnie: odpowiedz mi najsamprzód w jaki sposób ten łajdak mógł ci taką rzecz proponować?

— Powiada mi, żebym przyszła do niego do domu na ulicę Bolszaja Puszkinskaja pod numer 26a... Powiedział mi, że jest kawalerem i mieszka sam...

— Świetnie...

— Świetnie? — zdziwiła się Tania.

— Spokojnie, spokojnie, zaraz ci wszystko wyjaśnię — odpowiada Laryna. — Prokurator Antonow to najbardziej zaciekle nasz wróg... Nieraz postanowiliśmy sprzątnąć go z drogi... Gdyby nie ostatnie aresztowania, już by leżał w grobie... Możemy na raz złowić dwa зайцы: ty otrzymasz swoje zezwolenie na wyjazd, a my skompromitujemy prokuratora Antonowa... Zależy to wszystko od twoich zdolności.

— Nie rozumiem jeszcze o co ci chodzi...

— Zaraz wszystko ci wyjaśnię... Słuchaj tylko uważnie i rozsądnie, co teraz mówię. Pójdiesz do Antonowa do domu...

— Każesz mi więc popełnić ten czyn?

— Czekaj, jesteś w gorącej wodzie kąpana. Żadnej ujmy tobie to nie przyniesie. Przeciwnie, wykażesz temu łajdakowi, że potrafisz go zwabić do worka. Sprawę urządzimy w sposób następujący: przyjdiesz do niego do domu i poprosisz o zezwolenie. Na pewno udzieli ci, sądząc, że oddasz mu się... A gdy zobaczysz, że już zezwolenie jest u ciebie w ręku, i zabiera się do ciebie, wtedy daj mu dwa razy w mordę i wyjdź z mieszkania. Właśnie w tym

samym czasie dwóch moich znajomych zapuka do drzwi: ty opowiedz im głośno, w jaki sposób prokurator zachował się... Ten łajdak będzie wówczas zupełnie skompromitowany i przygnębiony... Nie obawiaj się i zagroź mu, że sprawę przekażesz do ministra sprawiedliwości, że napiszesz o tym do pism... Powinnaś do tego doprowadzić by — twojej sukni i wyglądu było znać, że ktoś zamierzał dokonać na tobie gwałtu... Czyś zrozumiała teraz, jak te sprawy mają wyglądać?

— Tak, ale zapominasz, że prokurator może zupełnie inaczej zareagować na moje postępowanie. Może mnie aresztować i oskarżyć o to, że go niesłusznie spotwarzyłam... A wtedy zawędruję od razu do więzienia...

— Masz poniekąd rację, ale wszystko zależy od tego, jak odegrasz swą rolę do końca...

— Zdaje się, że nie mam po co grać tu jakąkolwiek rolę... Przecież zaprosił mnie do siebie do domu nie w celu jakichś rozmów, tylko zamierza mnie „zdobyć”. Zapewne zechce mnie pocałować, zechce mnie objąć. Zażadam przede wszystkim, by dał mi zezwolenie... Nie wiem jednak, czy będzie miał przy sobie, w domu odpowiednie blankiety...

— Ach tak, masz rację... Idź więc do niego dzisiaj, i przypomnij mu w biurze, by zabrał ze sobą do domu blankiet z pieczęcią...

— Dobrze, zatem przypomnę mu w urzędzie, weźmie ze sobą wypisane zezwolenie, ale czy wam bardzo zależy na tym, by go skompromitować?

— Oczywiście, uważam, że należy skorzystać z każdej okazji, by ich kompromitować...

— A zatem ostatecznie mam do niego iść?

— Tak, masz pójść do niego do domu. Ale zanim go spoliczkujesz, upewnij się czy zezwolenie leży dobrze ukryte, i czy nie może ci wyrwać je z powrotem.

— A jeżeli nie zechce przed tym dać mi zezwolenia, zanim się nie oddam?

— O, moja droga, to zależy od ciebie, od tego, czy potrafisz odpowiednio wykorzystać okazję...

Tania była teraz zadowolona, że Laryna znalazła wyjście z sytuacji. Pewna była, że uda jej się oszukać tego starego rozpustnika.

Namiętny prokurator

Pan prokurator Antonow był od dwóch dni bardzo zmieszany.

Wciąż rozmyślał o jednym: przyjdzie do niego, czy nie przyjdzie?

Nieraz już umawiał się ze swymi klientkami, żonami więźniów, które przychodziły do niego z jakąś prośbą.

Rzecz jasna, czynił to zawsze bardzo ostrożnie, tak, by nie narażać się na odmowę...

Ale dotychczas próbował z żonami kryminalistów: nigdy mu nie odmawiały.

Razu pewnego przybyła do niego żona jakiegoś fałszerza, aresztowanego za podpisywanie fałszywych weksli. Prosiła go, błagała, by męża zwolnił za kaucję.

Długo rozmawiał z tą kobietą, badając ją z początku w sprawie afery męża, w końcu oświadczył

jej, że gotów jest uczynić zadość jej prośbie, jednak pod warunkiem żeby...

Dał jej do zrozumienia w bardzo niejasnej formie o co chodzi, w końcu kobieta ta sama podsunęła mu myśl, że przyniesie do niego do domu jakieś dokumenty.

Przyniosła, została na noc — a następnego dnia zwolnił jej męża za kaucję.

Innym razem, gdy sprawa dotyczyła młodej, pięknej Ormianki, omal nie skompromitował się. Ojciec tej Ormianki został skazany na długoletnie więzienie za zamordowanie swego współnika w celach zysku.

Ormianka przybyła do prokuratora, błagając go, by ojca pozostawił rzekomo ze względu na stan jego zdrowia na pół roku w caryńskim więzieniu.

Dziewczyna była ładna i młoda.

Prokurator dał jej do zrozumienia, że może uzyskać to, o co prosi, pod warunkiem jednak, że przyjdzie do niego do domu.

Młoda Ormianka była niewinnym, szesnastoletnim dziewczęciem. Kochała swego ojca, chciała ulżyć jego doli...

Długo ośmielała się, aż pewnej nocy znalazła się w ramionach starego rozpustnika...

Plakała, gdy ją całował, a z rana, gdy wracała do domu, zanosila się od płaczu. Sądziła, że wszyscy poznają po jej wyglądzie, że oto dziś straciła niewinność.

Odtąd miała częste widzenia z ojcem, ale wkrótce, po upływie kilku miesięcy stwierdziła, że prerażona, że zachodzą w niej jakieś zmiany.

Przybiegła do prokuratora, który dał jej pieniądze na akuszerkę. Jednak usunięcie płodu nie udało się, Ormianka dostała zakażenia krwi i umarła.

Przed śmiercią wyznała akuszerce, że umiera z winy prokuratora Antonowa, że ten stary rozpustnik ją uwiódł.

Po śmierci młodej dziewczyny przybyła do prokuratora akuszerka i zagroziła mu, że wyjawia rodzinie przyczynę jej śmierci...

Antonow wypłacił jej kilkaset rubli za milczenie, ale obawiając się ciągłego szantażu, kazał ją śledzić, a przy okazji innego zabiegu, aresztował ją. W taki sposób pozbył się jej...

Teraz siedzi Antonow w swym gabinecie, przyjmuje interesantów i nie przestaje myśleć o tej młodej Polce, która ma do niego przyjść.

Przyjdzie czy nie przyjdzie?

Jeszcze nigdy nie miał w swej karierze rozpustnik do czynienia z Polką. Kto wie czy odważy się przybyć do niego...

A dzisiaj chętnie by ją przyjął. Chociaż ukończył już sześćdziesiątkę, czuje się jeszcze doskonale, a to dlatego, że pozostał kawalerem.

Żona zawsze doprowadza mężczyznę do wczesnej zguby. Tylko kawaler może trzymać się dobrze długie lata.

Nagle woźny melduje:

— Przyszła pani Gustawa Orlńska. Czy pan prokurator przyjmie taką?

Prokurator zdziwił się:

— Po co przyszła znów do urzędu? Może zapomniała adresu?

(D. c. n.)

BILL NA TROPIE GANGSTERÓW

Sensacyjny film powieściowy z życia podziemnego świata Ameryki

„Zamiana kabin”

Jutro: „DZIWNĄ WIZYJĄ”

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO:

„PROFESJA PANI WARREN“

REPERTUAR KIN:

Adria: „Ostatni poganin“ i „Noc przed bitwą“.

Apollo: „Legia zatraceni“.

Atlantyc: „Magnolia“ „i Prawo do szczęścia“.

Bagatela: „Armia Ewy“ i „Wiedź szaleje“.

Dom Zolnierza: „Czarne róże“.

Promień: „Pokusa“ i N. York—San Francisco.

Stella: „potępiecie“ i „Przygoda pechowca“ (Savo).

Sztuka: „Hollywood“

mąż“.

Wanda: „Bez świadków“.

Ulecha: „Daniel Bone“ i „Mój pan

PLUSKWI

tępi pod gwarancją
TYLKO ŚWIECAFUMIGATORE
CIMEX

Zakł. Chem. Salvator,
Katowice — tel. 346-01.
Warszawa — tel. 455-13.
Kraków — tel. 117-64.
Lwów — Łódź — Wilno.

Radio

Godz. 6.15 Audycja poranna; 12.25 Wileńska orkiestra; 14.00 Koncert żyćzeń z płyt; 15.15 Muzyka; 16.00 Teatr Wyobraźni; 16.30 Koncert orkiestry Adama Hermana; 17.30 Audycja konkursowa; 18.15 Muzyka; 18.50 Pogadanka aktualna; 19.00 Polska Kapela Ludowa; 20.00 Audycja dla Polaków zagranicą; 21.05 Muzyka lekka i taneczna; 23.00 z Warszawy II: „Rozkosze letniska“; 23.15 z Warszawy II: Muzyka taneczna.

SKAZANIE NIESUMIENNEGO LISTONOSZA

Sąd okręgowy na sesji wyjazdowej w Nowym Targu rozpatrywał sprawę przeciw listonoszowi wiwiejskiemu Pawłowi Frytce z Jabłonki, który dnia 17 września ub. roku przywłaszczył sobie kwotę 26 złotych, która nadeszła pod adresem Wandelina Machaja.

Oskarżony listonosz został skazany na karę więzienia przez 6 miesięcy z zawieszeniem wykonania kary na przeciąg lat 2, a ponadto na utratę praw obywatelskich i honorowych na przeciąg 2 lat.

10 gr. Pranie kołnierzyka 10 gr
Czyszczenie ubrania
Zł. 3.50

Czyszczenie sukni
Zł. 2.—

Tylko w jedynej pralni

„PERLA“
Centrala: Kraków, Wolnica 8
Filia: Wrzesińska 1

ZMARŁ NA UDAR SERCA

Franciszek Szewczyk, lat 50, palacz elektrowni w Wieliczce, idąc wczoraj rano do pracy z Bieżanowa, upadł na drodze nie odzyskując więcej przytomności. Przyczyną śmierci, jak później stwierdzono, był udar serca. Zwłoki przewieziono do prosekutorium.

KRONIKA KRAKOWA

Straszne samobójstwo w Krakowie

Niezwykła scena rozegrała się wczoraj nad ranem w Krakowie na Placu WW. Świętych w domu pod nr. 6.

Z okna III piętra tego domu skoczyła w celu samobójczym Franciszka Świerczyk, prostytutka.

Tło sprawy przedstawia się następująco:

W nocy poprzedzającej wypadek doszło do sprzeczki między Franciszką Świerczyk, a wspólnie z nią mieszkającym jej kochankiem 25-letnim Janem Cie-

ślazem.

W wyniku sprzeczki postanowił Cieślaz opuścić mieszkanie swej kochanki i tak też uczynił. Mimo prób i perswazji nie chciał on zmienić swego postanowienia i to spowodowało desperacki czyn jego kochanki.

W chwili, gdy Cieślaz znalazł się na dole, Świerczykówna zdecydowała się wówczas na pełnienie samobójczego skoku. Widząc co się dzieje, Cieślaz momentalnie podbiegł i wyciągnął rece, lecz w tym momencie, spadające ciało siłą ciężaru ru-

nęło na Cieślaza, na skutek czego doznał on ciężkiego złamania podudzia.

Dzięki pomocy Świerczyka ocalała jego kochanka od niechybnej śmierci w razie upadku na bruk uliczny.

Niemniej jednak stan jej jest bardzo ciężki, doznała ona bowiem krwotoku wewnętrznego.

Zaalarmowane wypadkiem pogotowie ratunkowe przybyło na tychmiast na miejsce, po czym przewiozło obie ofiary do szpitala św. Łazarza na oddział chirurgiczny.

Kradli benzynę w rafinerii nafty

Na ławie oskarżonych w sądzie okręgowym karnym w Krakowie zasiadli wczoraj Piotr Majcherek, robotnik, Jan Domała, ślusarz, Mieczysław Spyt, robotnik i Tadeusz Koryczan — wszyscy z Trzebini, pow. chrzanowskiego.

Jak wynika z aktu oskarżenia sprawa przedstawia się następująco:

W Trzebini znajduje się rafineria nafty i ropy. Od dłuższego czasu zauważono tam znacz-

ne kradzieże benzyny, które datowały się od roku 1935 do bieżącego roku.

Po jakimś czasie przyłapano wyżej wymienionych oskarżonych, którzy z cystern, znajdujących się na torze spuszczały do baniek benzynę, której brakowało około 6 tysięcy litrów wartości 3.600 złotych.

Ponadto zasiadli Wiktor Dąbek, ślusarz i Franciszek Wacławek, oskarżeni o zbywanie i kupno benzyny, wiedząc o tym,

że pochodzi z kradzieży.

Sąd skazał Majcherkę i Spytę po 6 miesięcy więzienia, Koryczana na 5 miesięcy więzienia, Dąbek został uwolniony, zaś Wacławka skazano na 300 zł. grzywny.

Rozprawie przewodniczył s. o. dr. Wsołek, oskarżał prok. dr. Merczyński, bronili adw. dr. Wilf, dr. Deiches, mgr. Stefan Mantinband, dr. Warenhaupt i dr. Bocheński.

Sądowy epilog bójki

Przed sądem apelacyjnym w Krakowie odbyła się rozprawa odwoławcza przeciwko mieszkańcowi wsi Jaworze pow. kieleckiego, Stanisławowi Krawcowi, który był oskarżony o zadanie ciężkiego uszkodzenia ciała oraz o używanie niebezpiecznych narzędzi w pobiciu czło-

wieka.

Akt oskarżenia zarzucał mu, że w lutym 1934 r. uderzył Ludwika Zarzyckiego kilkakrotnie w głowę grubą łaską, okutą w żelazo, przez co zadał mu bardzo ciężkie rany głowy, a nadto brał udział w bójce.

Krawiec skazany został za po-

wyższe czyny na karę 9 miesięcy więzienia, jednakowoż ten wniósł apelację.

Sąd apelacyjny zmienił wyrok pierwszej instancji, obniżając oskarżonemu karę do 6 miesięcy więzienia tak, że została mu darowana na podstawie amnestii. Bronił adw. B. Pleszowski.

Morderstwo na tle zazdrości

Onegdaj w Siekierczynie dokonano morderstwa parobek Paweł Kozdraj (lat 20) na osobie swej narzeczonej Anieli Mirek.

Kozdraj powracał podпиты z miasta po sprzedaży drzewa z sąsiedkami, które pomówiły piękną Agatę, że w jego nieobecności obcuje z innymi parobkami.

Podniecony Kozdraj po przybyciu do wsi udał się do narzeczonej, którą bez żadnego wyjaśnienia z jej strony uderzył kłonicą w głowę.

Ofiara zwyrodniałego zbira padła nieprzytomna, co otręziło mordercę, który usiłował przez wbijanie szpilek w ciało

denatki stwierdzić, czy daje jeszcze znaki życia.

Gdy przybyła policja zapytała opryszkę dlaczego zabił narzeczoną, ten oświadczył, że nie wiedział, że od jednego uderzenia kłonicą można zabić człowieka, bo chciał jedynie Agatę skarcić.

Rzeźnik pozbawił wolności sanitariusza

Dnia 8 maja br. z polecenia Miejskiego Urzędu Sanitarnego, przybyli dwaj funkcjonariusze do jatki rzeźniczej Henryka Kazanieckiego w Krakowie.

Po zbadaniu mięsa na ładzie, funkcjonariusz Węclawiek kazał sobie otworzyć piwnicę również celem zbadania.

Gdy Węclawiek wszedł do piwnicy, Kazaniecki z zimną krwią zamknął piwnicę, w dalszym cią-

gu obsługując gości.

Nie pomogły wołania ani dobijanie się zamkniętego w piwnicy. Dopiero zawzwany posterunkowy P. P. przez drugiego funkcjonariusza wyratował go z tej opresji.

Sąd pierwszej instancji skazał Kazanieckiego na 6 miesięcy więzienia.

Oskarżony wyroku nie przy-

jął i wniósł apelację, uzasadniając ją tym, że drzwiczki piwnicy same się zatrzasnęły, a on, mając w jatce gości, musiał ich załatwiać.

Sąd jednak przesłuchał świadków i wyrok pierwszej instancji w całości zatwierdził.

Rozprawie przewodniczył s. a. dr. Horski, oskarżał prok. dr. Gajewski.

Skazanie redaktora „Głosu Narodu“

Wczoraj przed sądem grodzkim w Krakowie zasiadł jako oskarżony Konstanty Turowski, odpowiedzialny redaktor „Głosu

Narodu“ za umieszczenie artykułu pt. „Polska Hiszpania w Zielonkach“.

Sąd wymierzył mgr. Turow-

skiemu 200 zł. grzywny za niedopatrzenie artykułu.

Rozprawie przewodniczył s. grodzki dr. Iskrzycki.

„ZELAZOPOL“

Kupno i sprzedaż używanych maszyn, łomu żelaza i metali

LUDWIK MISZCZYŃSKI

KRAKÓW-PODGÓRZE

Ul. Krakusa 32. Tel. 148-46
(przy III-cim moście)

ŚMIERTELNA SPRZECZKA

Do mieszkańca Teofila Próby w Sosnowcu przyszedł zięć jego Jan Korfel i tam na tle rozmaitych spornych kwestyj rodzinnych powstała między nimi ostra sprzeczka, która niebawem zamieniła się w kłótnię.

W pewnej chwili próba padł nieprzytomny na ziemię. Przewieziony do szpitala, nie odzyskawszy przytomności, Próba zakończył żywot.

Jak wykazały wstępne badania lekarskie, zmarły uległ prawdopodobnie udarowi serca.

SPŁOSZENI WŁAMYWACZE POZOSTAWILI ŁUP 50.000 ZŁ. I ZBIEGLI

Szajka zuchwałych włamywaczy dokonała włamania do biur Towarzystwa Polsko - Francuskiego, wykonywującego budowę zapory wodnej na Dunajcu w Rożnowie.

Sprawcy dostali się do pomieszczenia mieszczącego główną kasę, w której znajdowało się 50.000 zł. przeznaczonych na wypłatę robotników.

Włamywacze rozpruli kasę ogniotrwałą i w chwili, gdy wartość jej załadowali już do przygotowanych worków spłoszeni zostali przez patrolującego posterunkowego.

Niespodziewane pojawienie się posterunkowego tak podziślało na włamywaczy, że rezygnując z łupu, rzucili się do ucieczki. Natychmiastowy pościg za nimi doprowadził do ujęcia 2 włamywaczy. Pozostali w liczbie czterech zdołali zbiec.

Bezplatnych

porad buchalterwvnych
udziela BIURO

BUCHALTERYJNO-REWIZYJNE

I. GRÜNBAUM

Kraków Floriańska 44, II p. of.
m. 17a — Tel. 18 -69

Zakład Księgi — Sporządza bilanse
rozliczenia, nadzór i t d

NA KRAKOWSKIM BRUKU...

Leon Zurek, lat 43, urzędnik Kasy Oszczędności, zamieszkały w Krakowie przy ul. Sienkiewicza 7, jadąc autem osobowym nie ostrożnie w stronę ul. Kasztelańskiej potrafił na ul. Król. Jadwigi dziecko stojące na ulicy Schab Marię, lat 6, która doznała ogólnego potłuczenia i została odwieziona przez Żurka do szpitala.

Andrzej Syrek, lat 22, robotnik, zamieszkały w Bronowicach Małych, jadąc rowerem ulicą Wybickiego, został najechany przez samochód osobowy, prowadzony przez Danielaka Zbigniewa, szofera, zamieszkałego przy pl. Szczepańskim 5, skutkiem czego upadł na jezdnię doznając zdercia naskórka nad lewym uchem i potłuczenia lewej ręki.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Kraków, ul. Na Gródzku 2 — Telefon 173-63 Redaktor przyjmuje od godz. 16—17.

CENY OGŁOSZEŃ: ■ kronika krakowskiej 2 wiersze mm. 1 zł. Cała strona 1600 zł. — Drobne 10 groszy za wyraz. — Poszukiwania pracy 5 groszy za w.

Redaktor odpowiedzialny i wydawca: Alfred Kwiatkowski

Drukarnia „Monopol“ w Krakowie